

**MEMURA SİYASET
YASAĞI
KALDIRILIYOR MU?**

Yazısı Sayfa 2'de

**Özel Araçlarla
Yol Çökertme!**

Yazısı Sayfa 11'de

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

6 Ocak Cuma 2006, Yıl 9, Sayı:185 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CERNE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

EMEKÇİYE BİÇİLEN DEĞER!

Ülkede ekonomik büyümeden bahsedenler, sıra üretimi yapan emekçilere hak ettikleri değeri vermeye gelince yine sus pus oldular!

Her geçen gün artan hayat pahalılığına ve sermaye kesimlerinin katmerlenen kâr oranlarına rağmen, işçilere layık bulunan bir aylık maaş kesintiler hariç 780 YTL! Kesintilerle bu rakam 680 YTL civarına düşmekte!

Ülkede emekçilerin sırtından her geçen gün daha da güçlenen yerli sermaye sınıfı, şimdiye kadar bulamadığı desteği CTP-DP hükümetinden buldu!

Emekçilerin Partisi olduğunu Eiddia eden CTP, gerçekte kimlerin çıkarlarını korumak için koltuğa oturtulduğunu bir kez daha gösterdi!

İşçiler-Emekçiler sermaye sınıfının iktidarında sizlere insanca bir yaşam hakkı yok!

Sizler ancak kendi iktidarınızda insanca yaşama şansı bulabilirsiniz!

Sömürsüz, insanca bir yaşam için örgütlenin ve mücadeleye girin!

Kurtuluş
Sosyalizmde!

Sosyalist Gençlik
Ekimizi Bu Sayı
Yayınlayamıyoruz.
Tüm Okurlarımızdan
Özürdileriz...

Neler Oluyor Neler	Sayfa 3'te
Nazlıca Nazlı ŞAHİN	Sayfa 6'da
Parka Ziya ÇELİK	Sayfa 7'de
Sosyalist Gözlem Özdemir GÖÇER	Sayfa 8 ve 9'da
Görüş Ali YALÇINAY	Sayfa 9'da
Kavgamız Yusuf ALKİM	Sayfa 11'de

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Haftanın Laf Ebeliği...

2 Ocak 2006

Türk Ajansı Kıbrıs

(KSG'nin Notu: Kuzey'e geçerken tutuklanan Matsakis'in duruşma haberinde şu ifadeler yer verildi)

"....

"Bayrak şereftir"

Yargıç Kalkan, kararını açıkladıktan sonra Matsakis'e dönerek, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün, Kurtuluş Savaşı sonrasında, Yunan'dan kurtarılan İzmir'de, önüne konulan Yunan bayrağının üzerinden geçmesini isteyenlere verdiği sert tepkiyi anımsatarak, Ulu Önderin bayrağın bir milletin şerefi olduğunu ve asla çiğnenmemesi gerektiğini tüm dünyaya gösterdiğini anımsattı."

KSG'nin Yorumu: Bu olayın bize göre iki farklı yönü vardır. Birincisi Matsakis ve onun gibi provokatör soytarıların yaptıkları ile ilgilidir. Bu tarz kişilerin yaptığı provokasyonlar halka ancak ve ancak zarar verir. Böylesi olaylar sonucunda, örneğin geçişlerin kapatılması gibi bir gelişme binlerce emekçinin işlerine gitmesinin engellenmesine ve ekmek paralarından olmalarına neden olacaktır. Olayın ikinci yönü ise mahkemede yargıcın söyledikleri ile ilgilidir.

Bugünkü devlet mekanizmaları, emekçiler üzerinde sömürü düzeni kuran sınıfların baskı ve denetimini devam ettirmesine yarayan araçlardır. Bu devletlerin simgesi konumundaki "milli" bayraklar ise, o ülkelerdeki sömüren sınıfları temsil etmektedir.

Matsakis ve onun gibiler, sömürenlerin tüm temsilcileri, sadece kendi egemenliklerinde olan devletlerin bayraklarına sahip çıkarlar. Bizim gibi sömürüye karşı mücadele edenler ise, sadece tüm dünya emekçilerin hak mücadelelerinin simgesi olan kırmızı bayrağa sahip çıkarlar. İşçi sınıfını iktidara taşıyıp, sömürsüz, hakça bir düzen kuracak olan sosyalizmin bayrağı, KIZIL bayrak!

MEMURA SİYASET YASAĞI KALDIRILMIYOR MU?

Bu ülkede yıllardır memurların siyaset yapmaları kanunen yasak oldu.

Hala daha öyle.

Halbuki siyaset, yaşamın ta kendisi değil miydi?

Yani, insanların meslekleri devlet sektöründe ya da özel sektörde olsa bile, yaşam kavgasını sürdürmeleri, koşullarını iyileştirmeye çalışmaları, hatta şu anda yaşadıkları sistemi ortadan kaldırmak ve yerine kendileri için bir sistem yaratmak için mücadele etmeleri kadar doğal ve normal bir durum olabilir mi?

Tüm bu amaçlar ve gerçekler ışığında çalışanların tıpkı sendikalarda olduğu gibi siyaset partilerde örgütlenmeleri gerekmez mi?

Şu anki sistem, çalışanlara sendika hakkını kanunen tanıyarak, sadece ekonomik mücadele vermeleri için bir zorlama yoluna gitti.

Ancak toplumsal mücadelenin yükseldiği belirli dönemlerde sendikaların bile ekonomik mücadele alanını aşarak, siyasal taleplerle yürüdüğü gerçeğini aklımızdan da çıkartmamak zorundayız.

Memurların siyasal partilere üye olamamaları, yönetimlerinde yer alamamaları, burjuva demokrasinin ülkelere göre değişen baskıcı yönlerinden ve açmazlarından birisidir.

CTP, geçtiğimiz günlerde meclise memurların siyaset yasağının ve idam cezasının kaldırılması için önerge verdi.

Bu önerge kuşkusuz, olumlu bir adımdır.

Çalışanlar için, mevcut sistem içinde gelişmelerini, örgütlenmelerini kolaylaştıracak mevzilerin kazanılması, yine kuşkusuz önemlidir ve desteklenmelidir.

Meclis'ten memura siyaset yasağının kaldırılması yönündeki karar tasarısının geçirilip geçirilemeyeceğini göreceğiz.

Hatta özellikle referandumdan sonra büyük oranda suskunlaşan sendikaların da bu alanda seslerini yükseltmeleri gerektiğinin altını çizmek isteriz.

Bu yasağın kaldırılma yönünde girişimlerde bulunulması olumlu bir durumdur ancak, tüm sorunları ortadan kaldıracak bir husus değildir.

Burjuva demokrasinin sınırları içinde kalacak bir uygulama olan

memura siyaset yasağının kaldırılmasının kağıt üzerinde kalmaması gereklidir.

Yani, Meclis'ten geçecek olası kanuna güvenerek siyaset partilere üye olan memurlar örneğin Karpaz'a sürülmemelidirler.

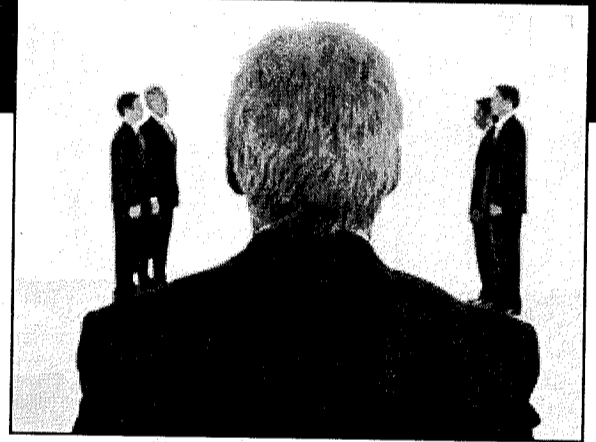
Ya da, bir siyasal partinin temsilcisi olarak bir TV programına çıkarak görüşlerini açıklayan memur, soruşturmalara boğulmamalıdır.

Sistemin hoşuna gitmeyecek açıklamalarda bulunan, ya da sistemin istemediği partilerde örgütlenen memurlarımızın başı, uyduruk davalar ve gerekçelerle ezilmeye çalışılmamalıdır.

Ve tüm bu tehlikelerin olmayacağına, gerçekleşmeyeceğinin garantisini bu sistem içinde vermek de imkansızdır.

Burjuva demokrasisi, değişen koşullara göre gevşetilip sıkıştırılan bir yapıya sahiptir.

Burjuvazinin iktidarını tehdit eden koşulların oluşması halinde, varolan tüm burjuva-demokratik haklara bile nasıl pervasızca saldırıldığına örnekleri bolca bulunabilir.

Günü geldiğinde egemen sınıfların sendikalardan siyasi partilere kadar tüm kurum ve kuruluşları bir gecede kapatabildiğini, üyelerini, yöneticilerini hapselere tıktığını, işten attığını, sürgünlerle, soruşturmalar ve cezalarla yıldırımaya çalıştığını çok iyi biliyoruz.

Bu bakımdan, memura siyaset yasağının kaldırılması çalışmasını olumlu ancak güvenilecek bir gelişme olarak görmüyoruz.

Çünkü bugünkü sistemde, emeği ile geçinenlerin hakları, kendi iktidarlarını kurmadıkları sürece her daim tehlike altındadır.

Yıllar boyu sürdürülen mücadeleler ile elde edilen haklar, bir gecede ortadan kaldırılabilir.

Bu bakımdan da çalışanlarımız uyanık olmalı ve haklarına sahip çıkmalıdırlar.

Neler Oluyor Neler...**16 ARALIK 1653 TARİHLİ CROMWELL ANAYASASI VE SEÇME SEÇİLME HAKKI!**

İngiliz iç savaşında burjuvaların temsilcisi olan Cromwell, Feodal monarşinin temsilcisi olan kralı yenmiş, yabancılarla işbirliği yaparak burjuva devrimini yenilgiye uğratmak isteyen kralı da ölüm cezasına çarptırıp idam etmiştir.

Burjuva iktidarı ülkede yerleşmek için Cromwell'in oluşturduğu ve Dünyanın ilk

burjuva anayasalarından biri olan Cromwell Anayasası burjuva demokrasisini anlamak için oldukça yararlı bir belgedir.

Bu belge tam ve kesin bir burjuva demokrasisini temsil eder. Nedeni de XVII ve XVIII. Maddeleridir. Bu maddeler üzerinden seçme ve dolayısıyla da seçilme hakkı o zamanın parasıyla 200 sterlinlik serveti olanlarla kısıtlanmıştır. Yani mülk sahibi sınıflarla, burjuvalarla!

Bu kısıtlama, genel oy hakkı fikri daha ortaya çıkmadığından, genel oy hakkını savunan siyasi guruplar oluşmadığından ileri sürülen bir kısıtlama değildir. Çünkü devrim sırasında burjuva demokrasisinin küçük burjuva ve emekçi kesimleri de kapsayan genel oy hakkı şeklinde ele alınmasını öneren partiler de vardı. Onların da manifestoları vardı. Krallığa larşı savaşta en aktif kesimleri de bunlar oluşturmuşlardı. Ama Cromwell kraldan önce onların önderlerini idam etti ve onların askeri gücünü yoketti. Çünkü ve o dönemde burjuvazinin böylesi bir genel oy hakkı karşısında iktidarını korumasının imkansızlığını görmüştü Cromwell. Burjuvazi açısından ülkenin yönetilebilmesi için seçme ve seçilme hakkının burjuvalardan başkasına verilmemesi gerekiyordu. Cromwell ve partisi de gerekeni yaptı.

Başka bir deyişle, işçiler de iktidara geldiklerinde, ve de şartlar gerektirirse, seçme ve seçilme hakkını iktidarlarını korumak için kısıtlayabilirler ve de böyle bir kısıtlama konusunda hiçbir küçük burjuva önyargıya taviz vermemelidirler. Malum olduğu üzere Bolşevikler bunu yapmışlardır da! Ta ki 1936 Stalin Anayasasına

kadar!

16 ARALIK 1653 TARİHLİ CROMWELL ANAYASASI VE İNGİLİZLER DIŞINDAKİ MİLLETLERİN HAKLARI!

Bu anayasanın IX ve X. Maddeleri de parlamentoya seçilecek

milletvekili miktarını ve hangi bölgelerin ne kadar milletvekili seçebileceklerini belirler. Anayasa sadece İngiliz anayasası değildir. Ortak zenginlik ülkelerinin, yani bugünkü Britanya'nın, o zamanki 'Commonwealth' ülkelerinin ortak anayasasıdır. Bu maddeler açıkça İngiliz hakimiyetini garantileyen maddelerdir.

Oliver Cromwell

İngiltere'nin çeşitli bölgelerinden 400, İskoçya'dan 30, İrlanda'dan 30 milletvekili seçilebilecektir! Bu da burjuva demokrasisinin, burjuvazi tekelci kapitalizme ulaşmadan önceki, burjuvazinin emperyalizmi kesinleşmeden, ilk ve en billur halindeki şekliyle dahi emperyalizmden nasıl müzdarip olduğunun bir belirtisidir.

Burjuvazi büyüyle küçüğüyle, tekelci kapitalistler haline geldikten önce ve de sonra, her şart altında diğer uluslara karşı zorba, baskıcı, zalim ve de emperyalist olmuştur. Hala daha aynı durumdadır!

16 Aralık 1653 tarihli Cromwell Anayasası ve ezilen uluslar-İrlandalılar!

Cromwell anayasasının İrlandalılara karşı yaptığı 'haksızlık' yetmedi, Cromwell İrlandalılara karşı büyük bir katliam da yapmıştır. Bu nedenle İrlandalılar Cromwell'i hiç mi hiç sevmeyizler. Ama burada enterasan bir olguyla karşılaşıyoruz. Tarihin relativizmi, olaylara tarihsel bağları içinde bakmanın gerekliliğini görüyoruz.

İrlandalılar Cromwell'e karşı krallığın savunucusu olarak ve de Kral devrilip idam edildikten sonra krallığı, ve onunla birlikte Katolikliği İngiltere'ye geri getirmek için isyan etmişlerdi. Cromwell İrlandalıları yenilgiye uğratmasaydı, İngiltere'deki burjuva devrimini, burjuva iktidarını korumak imkansızlaşacaktı. Bu da hem İngiltere hem de İrlanda için iyi bir sonuç olmayacaktı.

Yani İrlandalıları katleden Cromwell bu katliamıyla ileriye gitmenin temsilcisi, katledilen İrlandalılar da katledilmelerine

rağmen gericiğin temsilcisiydi!

Aynı durum Fransız devrimi sonrasında da ortaya çıkmıştır. Avrupa'daki krallıklar, feodal güçler, Fransız devrimine karşı el ele vermişlerdir. Fransa tüm Avrupa'ya karşı savaşmak ve Avrupa'yı yöneten krallıkları devirmek zorundaydı. Bu nedenle de Avrupa'da bu krallıklar altında yaşayan tüm devrimci unsurlar Fransız ordularını zevkle karşıladılar! Krallarının ordularının yenilgisini büyük bir zevkle karşıladılar. Mozart mesela bu devrimcilerden biriydi. Fransa'nın Avrupa'daki yayılması gerici bir emperyalizmi değil, gerici Avrupa'nın yıkılışını temsil etmekteydi. Ta ki Napolyon İmparatorluğu'nu ilan edip krallıklardan kurtarılan ulusları Fransızların baskı altında tuttuğu, imparatorluğunun yönettiği uluslara, hem de kardeşini başlarına kral olarak koyduğu uluslara dönüştürmeye kalkışınca kadar.

RUS GENERALİN İSVİÇRE'DEKİ HEYKELİ VE GÜNÜMÜZDE GERİCİLİK

İsviçreli 1799'da Alpleri geçerek devrimci Fransa'yı yenilgiye uğratmaya çabalamış, ve de ağzının payını almış bir Rus generalin (Suvarov) heykelini dikmişler - generalin geçtiği sarp kayalıkardan biri üzererine. Heykeli yapan bir Rus heykeltıraş (Dimitri Tugarunov). Sene de 1999!

Gazetenizde okuyacağınız haberlerden biri de AB'nin komünizmi faşizmle eşitleme kararı alma çabası üzerine bir haber olacaktır.

AB ve Avrupa burjuvazisinin gericiği sadece Sovyet devrimini kötülemekle, komünizmi kötülemekle kısıtlı değildir. Yukarıda değindiğimiz heykel örneğiyle de görülebileceği gibi Fransız burjuva devrimine karşı Rus feodal çarlığının karşı devrimci çabalarını da savunmakla birleşmiştir. Avrupa ve Amerika burjuvazisi tamamiyle karşı devrimcilemiştir. Devrimci olan herşeyi kötülemek onlar için kaçınılmaz bir gereklilik haline gelmiştir.

İSVİÇRE'DEN BAZI BİLGİLER

İsviçre'de merkezi bir işsizlik

yardımları sistemi yok. Kantondan kantona değişen yardım miktarlarıyla işsizlere yardım parası veriliyor. Yardım parası alanların sayısı 500 000. Yoksul sayısı ise bir milyon. Toplam nüfus yedi milyon. Yani her yedi İsviçreli'den biri yoksul. Kişi başına düşen milli gelir ise 48,000 dolar!

Komünist Partisi 1940'da yasaklanmış. 1944'de Komünist İşçi Partisi olarak tekrar kurulmuş. Federal parlamento'ya pek çok parti aday-vekil gönderebiliyor. Ama hükümet kurma hakkı biri sosyal demokrat üçü sağcı olmak üzere dört partiye verilmiş. Diğer partilerin hükümet kurma hakkı yok! Kadınlara federe seçimlerde oy hakkı 1971'de verilmiş. Anayasada kadın erkek eşitliği 1985'te tanınmış. Ülkede doğrudan demokrasi var ama işçilerin hakları kısıtlı. Hepsi kirada evlerde yaşıyor. İlk fabrika kanunu 1877'de referandumla ve az bir çoğunlukla geçirilmiş. İşçilerin çalışma saatini haftada 65 saate düşüren bir kanun. Kanunla ilgili kampanya sırasında burjuvalar "bu kanun geçerse anavatan için büyük bir tehdit oluşturur" diyerek kampanya yürütmüşler. Anavatancı adamlar

vesselam. 19. yüzyılın ortalarında tren icad olunca, başka ülkelerden tahıl daha ucuza alınabilmeye başlanmış. Toprak sahipleri acele tarafından tarım sistemini geliştirmişler. Yoğun ve dolayısıyla az işçiye ihtiyacı olan tarım devreye girmiş -hayvancılık vb.

Rus general Suvarov

İşsiz kalan- ve tabii doğrudan demokrasiye sahip olan - köylüler ise ya şehirlere göç etmek zorunda kalmışlar ya da, ya da ülkeden göç etmek zorunda kalmışlar. Bu doğrudan demokrasi ülkesinde 19. yüzyılda ülke dışına üç büyük göç örgütlenmiş (1816-17, 1845-55 ve 1880-85). Sebep? İşsizlik ve dolayısıyla açlık. Doğrudan demokrasinin bu burjuva ülkesinde bazı Kantonlar açlıkla karşı karşıya kalan işçi ve köylüleri 'zararlı haşaratlar' olarak ilan edip zorla ülke dışına göç ettirmişler. 1918'de işçiler genel greve gittiklerinde de karşılarına orduyu dikmiş merkezi hükümet -doğrudan demokrasinin burjuva çalışma tarzı da enterasan değil mi!

HABEŞİSTAN'DA NELER OLMUŞ?

27 Mayıs 1992'de devrilen 'Sovyet' taraftarı rejim yıkılmış. Rejimin başındaki General H. Mariam 'Marksist bir diktatör' olarak lanse edilir. General H. Mariam iktidarının devrilmesinin nedeni olarak Gorbaçov'u gösteriyor. Ama H. Mariam ABD desteğinde ve iktidarı devrilmeden bir hafta önce Rodezya'ya siyasi mülteci olarak kaçmış. Amerikalılar Mugabe'ye (Rodezya'nın Cumhurbaşkanı) H. Mariam'ın maddi ihtiyacının karşılanması için para vermeyi bile teklif etmiş. 27 Mayıs 1991 de de H. Mariam'ın iktidarını devirmek için savaşmakta olan 'Arnavutluk' taraftarı Meles Zanawi'ye Habesistan'ın başşehrini ele geçirmek için oluru izini vermiş. Onlar da iktidardalar şimdi.

H. Mariam 'kırmızı terör'ünün devrimi korumak için gerekli olduğunu, devrim sürecinde köylü komitelerinin vb kurularak toprağın köylülere dağıtıldığını, başını çektiği hareketin bir devrim olduğunu iddia ediyor. M. Zenawi de aynen!

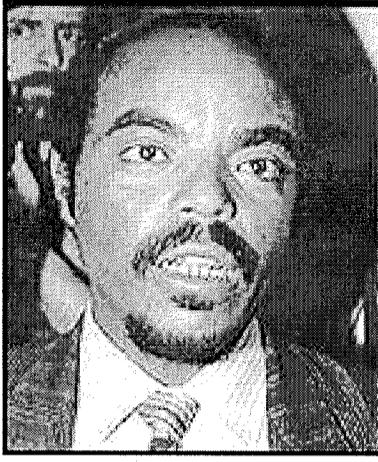
Amerikalılar bir Marksist'i devirip, diğer bir Marksist'i niye iktidara getiriyorlar -veya iktidara gelmesine göz yumuyorlar? Maddi destek de sağlıyorlar - H. Mariam tarafından dar milliyetçiler ve karşı devrimciler olarak adlandırılan M. Zenawi ve yandaşlarının Addis Ababa'da iktidarı ele geçirirlerse halkı nasıl doyuracakları dertleri vardı. İktidara geldiklerinde ABD yiyecek yardımı devreye girdi.

Burada iki sorun var. Kendilerini devrimci olarak gören iki kanat ta birbirini 'Sovyet' ve 'Arnavutluk' taraftarı karşı devrimci olarak görüyor. İkisini de ABD hem kolluyor hem de altını oyuyor. Bu işten Habesistan'ın büyük zarar gördüğü açık. Yıllar

süren iç savaş ve tamamen yıkıma uğramış ve hiçbir endüstrisi olmayan, halkının karnını doyurma yeteneğinden bile yoksun bir ülke haline gelmiş durumda. Ya ABD açısından durum nedir? Kendisinin kullanabileceği alanlarda kullanabildiği bir savaş -Sovyetlere askeri ve diğer harcamalar yaptırarak Sovyetleri yozlaştırmak ve de ekonomik olarak yıkıma götürmek aracı olan bir savaş. Bu savaş sonucunda iktidara kim gelirse gelsin fazla güçlü olamayacak ve de ABD'ye ve Avrupa'ya muhtaç olacak. Yani kim iktidara gelirse gelsin. Yeter ki esas ve büyük rakipler ABD'ye danışmadan Habesistan'a el atmaya kalkışmasın.

Benzeri bir durum şu anda Latin Amerika'da devreye sokulmuş durumda.

ABD'nin eski Brezilya konsolosu, şimdilerde Brookings akademisyenlerinden Lincoln Gordon ABD'nin Ortadoğu'da vb cirit atarken Latin Amerika'ya pek

önem vermemesini anlayabiliyormuş: 'Önem vermesine gerek yok da onun için' demiş.

Latin Amerika'da 'solcu' başkanlar iktidara geliyor. Ama ABD bunu pek o kadar sorun etmiyor. Niye? Bu ülkeler o kadar kötü durumdadır ki,

kalabilmelerini mümkün kılacak hükümetler o kadar zararlı değil. Hele hele bu hükümetler bu ülkelerin dünya ekonomik sistemindeki rollerini sürdürmelerini engellemiyorsa! Şu anda bu sol hükümetler ve sol başkanlar da ülkelerini emperyalist zincirden koparmak amacına sahip değiller. Öyle bir çaba ortaya koymuyorlar. Ülkelerinin bağımsız sanayileşmesini elde etmek için, sosyalizmin Leninci-Stalinci kuruluşu için bir çaba ortaya koymuyorlar. O halde ve şu anda o kadar önemli bir sorun oluşturmuyorlar. Sorun haline gelirse ele alınırlar. ABD yaklaşımının temelini bu oluşturmaktadır. Habesistan'da da durum buydu ve budur.

İyi ama nicelik nitelikmiş. Bu tür ülkelerin sayısı artıyor ve artacak. ABD'nin bugüne kadar başarıyla uyguladığı, ve tabii ki barbarca olan yönetim metodu uygulanamaz hale gelebilir! Hele hele sanayi olarak gelişmiş bir ülkede bir

proletarya iktidarı olursa!

SOMALİ

1991 de (hep de bu 1991'de!!!) Somali hükümeti dağıldı. CIA haritalarında ülkenin nerelerinde yoğunlaştıkları belgelene ve ülkede yaşayıp hepsi de Somalce konuşan 4 aşiret ülkeye el koymak için kendi aralarında savaşa başladı. Bölünme aşiretler altı kavimler arası savaşlarla, yani daha büyük bölünmelerle devam etti. Bir ara ABD asker gönderip ülkeyi doğrudan ele geçirmeyi denedi. Olmadı!

Bu aşiretlerin hepsi de Müslüman. Hem Müslümanlar hem de Somalili ve de birbirlerini yiyorlar. Şu anda Kenya'da yeni ve ortak bir hükümet kurdular. Seçimler Somali'de yapıldı tabii ki! Hükümet kuruldu ama Yemen'de. Ülkeye geri gelemiyor. Güvenlik sorunu var! Ülkenin hiç, bir tek olsun bankası yok. Müslümanlarda tefecilik yasak ya o nedenle -bir de tabii ki bankalarla yapacak iş yok! Ülkenin gayri safi milli gelinin yüzde 25'i yurt dışındaki 400 bin Somalili göçmenin ülkeye gönderdiği paradan oluşuyor. Devlet dairelerinde vb. çalışarak ücret alan kimse yok.

Ama telefon ve internet var!

21. yüzyılda, Avrupalı ve Amerikalı burjuvalar, Sovyetler Birliğini yöneten Troçkist bozmalarıyla birlikte tam bir medeniyet götürmüş durumdadır Afrika'nın dört bir yanına ve bu arada Somali'ye de!

Cyprus Airways'de Burjuva Oyunlar

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yüzde 70 hisseye sahip olduğu Cyprus Airways, çalışanlarına karşı tedbirler almaya gidiyor. Hükümetin açıkladığına göre Eurocypria Airlines'ı alarak Cyprus Airways çalışanlarını köşeye sıkıştırma planları yapmaktadır.

31 Aralık gecesi olağanüstü toplantının ardından konuşan Ulaştırma Bakanı Haris Thrasou Cyprus Airways'in kapatılması kararı alınmadığını, hükümetin Cyprus Airways çalışanları sendikasına Çarşamba gününe kadar hükümetin Cyprus Airways'i 'yeniden yapılanma' planını kabul veya ret etmesi ve Perşembe akşam saat 6'ya kadar da gönüllü emeklilik için müracaat etmesi için süre tanıdıklarını açıkladı. Thrasou ayrıca Bakanlığın, 1991'de az maliyetli charter firması olarak kurulan ve Cyprus Airways grubu

içerisinde en kârlısı haline gelen Eurocypria'yı satın almak için Cyprus Airways yönetimi ile acil olarak görüşmeye başlamak üzere bir komite atadığını da söyledi.

'Yeniden yapılandırma' çerçevesinde yönetim Eurocypria'yı Cyprus Airways ile birleştirerek maliyeti düşürmeyi bir başka deyişle çalışan sayısını azaltmayı ve elinde tutacağı çalışanları aynı ücretle daha uzun saat çalıştırmayı planlamaktadır.

Ekim ayı başlarında Cyprus Airways Yönetimi yüzde 100'lük bir yolcu kapasitesiyle çalışmalarına rağmen zararda olduklarını ve 'yeniden yapılanmaya' gitmeleri gerektiğini açıklamıştı. Bu 'yeniden yapılanma' çerçevesinde de çalışanların 5'te 1'ini işten atma -kendilerine göre gönüllü emekli yapma- niyetini belirtmişti. Bu açıklamaya karşı Cyprus Airways'in

en büyük sendikası CYNİKA "kafamızı tepsi içerisinde kendilerine sunmamızı istiyorlar" açıklamasını yaparak karşı duracaklarını söylemişti. Kendileriyle bir anlaşmaya gitmeden 'yeniden yapılanma' planını AB'ye sunmalarının yönetimin hatası olduğuna vurgu yaparak baskı altında tutulamayacaklarını belirtmişti.

Öyle görülüyor ki hükümeti

arkasına alan Kıbrıs burjuvaları Cyprus Airways çalışanlarını zora sokmak için her türlü oyuna başvurmak niyetindedir. Cyprus Airways çalışanlarının kazanılmış haklarını kaybetmemek için tek yapabilecekleri örgütlü olarak hareket ederek bu baskılara karşı mücadele etmektir. Bu mücadelenin verilmesine bağlı olarak ileriki günlerde bunun nasıl sonuçlanacağını göreceğiz.

İDAM CEZASI

Burjuva hukuk sistemine göre, suç ile ceza arasında bir illiyet bağı olmak durumundadır.

Yani, herkes suçu oranında cezalandırılmak durumundadır.

En azından bu, kağıt üzerinde böyledir, gerçekte ise bunun tam tersi çoğu zaman uygulanmaktadır.

Burjuva ceza hukukunun bir diğer özelliği ise, cezanın suçluyu ıslah etme ve yeniden topluma kazandırma iddiasında oluşudur.

Yani, bir suç işleyen kişi, kendisine yargılama makamınca "adil" olarak verilen cezayı çekerek, bir daha o suçu işlememe bilinci ve yetisini kazanacaktır.

Bu durum yine teorik olarak ya da kağıt üzerinde sözkonusudur.

Ancak burjuva hukuk sistemi, başlı başına bir çelişkiler zinciridir.

Ceza hukuku da bunun etkilerini taşır.

Ceza hukukuna göre ceza, suçluyu ıslah edip yeniden topluma kazandırmak amacını taşıyorsa, idam cezasının mantığı nedir?

İdam edilen, yani öldürülen suçlu, nasıl yeniden topluma kazandırılabilir ve de ıslah edilebilir?

Ölü insanı yeniden topluma kazandırabilir misiniz?

Ölü insanı ıslah edebilir misiniz?

Hayır!

Çünkü o kişi artık bir ölüdür ve yeniden toplumsal yaşama kazandırılma ya da ıslah edilme gibi bir durumu olamaz.

İdam ederek öldürdüğünüz insanı ancak doğaya karıştırabilirsiniz!

Burjuva hukukunda idam cezası, eski hukuk sistemlerinde hakim olan "kısasa kısas" ilkesinin bugüne uzantılarından birisidir.

Eski hukuk sistemlerinde, bir kişi karşıdakinin gözünü oyduysa, bunun cezası, gözü oyulan kişinin ya da onun yakınının suç işleyen gözünü oyması şeklinde gerçekleşirdi.

Bir kişi, karşıdakinin tavuğunu kestiyse, bunun cezası, suçlunun tavuğunun kesilmesi,

Bir kişi karşıdakinin yakınına tecavüz ettiyse, bunun cezası, suçlunun bir yakınının tecavüze uğraması,

Bir kişi karşıdakini öldürdüyse, bunun cezası, suçlunun öldürülen kişinin yakınlarınca canının alınması şeklindeydi.

Örnekler çoğaltılabilir.

Tüm bu olgular ışığında, idam cezası burjuva ceza hukukunda bir çelişki ve açmaz olarak yer almaktadır.

Egemenlerin sıkıştıklarında kullandıkları bir yıldırma taktiği olarak kullanılmaktadır.

"Birkaçını Taksim Meydanı'nda sallandıracaksın, bak bir daha yapıyorlar mı" mantığının kanuni ifadesidir.

Suç, kendi kendine ortaya çıkan, keyfi bir

toplumsal olgu değildir.

Suç, yaşanan ekonomik sisteme bağlı olarak ortaya çıkan, ekonomik sistemin çelişkileri, sorunları, çıkmazları sonucunda insanların fiillerinde yaşam bulan bir toplumsal olgudur!

Örneğin, bankalar üzerinde özel mülkiyetin olmadığı bir ekonomik sistemde, banka hortumlama suçuna rastlayamazsınız.

İnsanların aç olmadıkları bir sistemde, hırsızlık suçuna rastlayamazsınız.

İnsanların işsiz olmadıkları bir sistemde, kapkaç, yankesicilik, tırnakçılık gibi suçlara rastlayamazsınız.

Cinsel tabuların yıkıldığı ve yeni tipte insanın ortaya çıktığı bir sistemde, cinsellikle ilgili suçlara rastlayamazsınız.

Mafyalaşmayı, çeteleşmeyi teşvik etmeyen bir sistemde, mafyaya, çeteye, haraca, kumara vs. rastlayamazsınız.

Tüm suçların kökeninde, içinde yaşanan ekonomik-toplumsal sistem yatar.

Dolayısıyla, suç olarak addedilen hususları ister idamla, ister müebbet hapisle, ister ağır para cezasıyla, ister hafif hapis cezasıyla cezalandırınız, suçun ortaya çıkmasına vesile olan toplumsal-ekonomik koşulları ortadan kaldırmadığınız sürece o suçlar işlenmeye devam edecektir.

İdam cezasının kaldırılması da bu meyanda çok büyük bir sorunu çözmeyecek, sadece şekilsel ve de "AB'sel" bir değişiklik olarak kalacaktır.

Örneğin Türkiye'de yıllardır bir kişi bile idam edilmemiştir.

TC egemenleri, bunu demokrasinin bir göstergesi olarak empoze etmeye çalışmaktadırlar.

Ancak, idam cezasından beter uygulamalarla, demokrasilerinin sözdeliğini gizlemeye çalışmaktadırlar.

F tipi hücreler, veya daha doğru ifadeyle F tipi tabutlar, kişinin fiziksel ve psikolojik bütünlüğü üzerinde yıkıcı etkiye sahiptir ve idamla neredeyse eşdeğerdir.

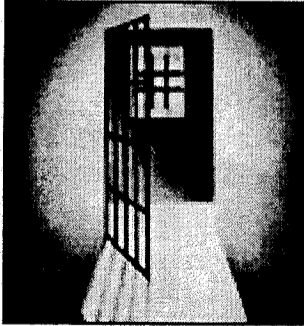
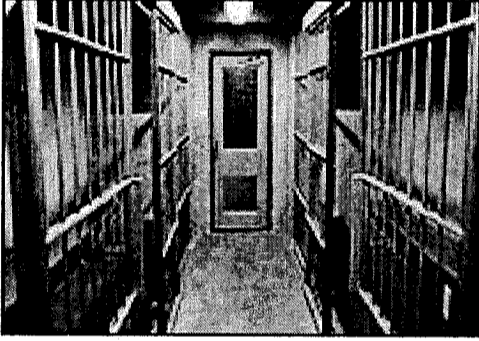
Hücre tipi "cezalandırmaların" birçok örneği de demokrasinin beşiği ve uğruna değişiklikler yapılmaya çalışılan AB ülkelerinde de mevcuttur.

Bu sistem içerisinde kaldığımız müddetçe, suç ile ceza arasında, "Suçlunun" topluma kazandırılması meselesinde,

"Siyasi suçların ve de suçluların" muğlak, geniş ve her kılıfa uydurulabilecek bir yapıda değerlendirilmeleri meselesinde

ileri adım atacağımızı sanıyorsak yanılıyorz demektir.

İdam cezası bugün kaldırılabilir, bu da bizlere çok demokratik görünebilir ancak, evinin önünde bir gazeteci ya da bir işçi önderi her an kurşunlanarak katledilebilir, katilleri ve de azmettiricileri de "sırna kadem basmakta" hiçbir zorluk çekmeyebilirler.

OKUYUCU MEKTUBU

Okan Agora

2006'ya Girerken

Bir yılı daha geride bıraktık. Yeni bir yıla giriyoruz. 2005 yılında barış güçlerini ve/veya barış için mücadele ettiğini söyleyen örgütleri sorgulamak gerektiğini düşünüyorum. Çünkü bu örgütler bir şekilde yaptıklarıyla mücadeleye zarar vermişlerdir.

2005 yılı Bu Memleket Bizim Platformu'nun pasifize olduğu bir yıl olarak kaldı. Bir zamanlar meydanlarda "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez", "Bu Memleket Bizim Biz Yöneteceğiz" diyerek haykıran halkımızın umutlarının söndüğü bir yıl olarak kaldı, çünkü bu platform ve bu platformun başını çeken CTP, Türkiye'nin etkin ve fiili garantisini savunmuştur. 2005 yılı halkımızın oylarıyla Cumhurbaşkanı olan Talat'ın gerçek yüzünü görmeye başladığı bir yıl olmuştur. Talat'ın asıl amacının Kıbrıs'ın birleşmesi değil, Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne kalıcılaşması olduğunu anladığı bir yıl olarak kalmıştır (hatırlayınız Meclis kürsülerinde yaptıkları konuşmalarla KKTC'nin varlığını savunan CTP milletvekilleri, gençlerden de KKTC'ye sahip çıkmalarını istemişti). Burada şu soruyu sormak gerekir. CTP ve diğer örgütler gerçekten barış istiyorlar mıydı? Elbette ki hayır. Barış isteselerdi tüm askerlerin adadan çekilmesini ister, adamızda bulunan emperyalistlerin üslerinin kapatılmasını ister ve garantörlükleri reddederlerdi. CTP ve diğer örgütler bunları istemek bir yana, bunların olması için mücadele bile etmemişlerdir. Garantörlükleri reddettiğini, üslerin kaldırılması gerektiğini söyleyen bir iki örgüt dışında hiçbir örgüt bu taleplerin gerçekleşmesi için mücadele etmemiştir. Bu örgütler de sadece lafta bu istekleri talep etmişlerdir.

Bu durum sadece Kuzey'deki örgütler için geçerli değil, Güney'deki barış yanlısı örgütler için de geçerlidir. Çünkü Güney'in en büyük sol partisi AKEL'in de Kuzey'deki örgütlerden savunduğu başka birşey olmamıştır. O da Kuzey'deki örgütler gibi yukarıda sıraladığım taleplerin gerçekleşmesi için mücadele etmemiş, sadece lafta bu talepleri sıralamıştır. Diğer örgütler de mücadelede etkili olmadıkları için onların sözünü bile etmiyorum. Bu durum böyledir diye umutsuz mu olmamız gerekir? Hayır umutsuz değiliz. Umutluyuz. Çünkü Kıbrıs'ta Kıbrıs'ın birleşmesini savunan tek örgüt KSP'dir. KSP, Kıbrıs'ın birleşmesi için garantörlüklerin reddini, tüm askerlerin adadan çekilmesini, üslerin kapatılmasını, bunların olabilmesi için de Kıbrıs'ın, Türkiye'nin, Yunanistan'ın, İngiltere'nin tüm işçi ve emekçilerinin birleşik bir cepheye toplanması gerektiğini söylüyor. Ne AB'nin, ne BM'nin, ne de ABD'nin ve bunlarla işbirliği yapan sözde barış yanlısı örgütlerin adayı birleştiremeyeceğini söylüyor.

2006 yılı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'nin oluşturulması için verilen mücadelenin yükseltileceği bir yıl olacaktır.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sevgi ile de sevgi

2005 yılında kapitalist-emperyalist sistemin başını çeken büyük güçler; arkalarına aldıkları IMF politikalarıyla, hem gelişmiş kapitalist ülkelerde hem de diğer ülkelerde programlarını uyguladılar. Bu programların sonuçları işsizliğin yoğunlaşması, çalışma yaşamındaki koşulların ağırlaşması olarak halkların gelirlerinde azalmaya neden oldu. ABD'nin Irak saldırısıyla birlikte, özellikle Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP) adı altında egemenlik alanlarını, güç alanlarını genişlettiği ve bu genişlemede yeni hedefler belirlediği bir yıl olarak geçti. Irak'tan sonra özellikle İran ve Suriye'nin hedef olarak gösterilmesi ve bunlar etrafında BM eliyle de uluslararası bir abluka oluşturulmak istenmesi,

tümüyle aslında 2005'teki işçi sınıfına saldırıların göstergeleri ve dayanakları oldu.

Genel olarak siyasi bir gericileşme, 'güvenlik' teorileri, tehlikeyi önleme konseptleriyle saldırıların gerçekleştirildiğini, birçok yerin işkence alanına dönüştürüldüğünü, bundan Türkiye'nin payının almasını ve Kıbrıs'a bunun yansımalarını görüyoruz.

Sadece askeri anlaşma ve üsleriyle bir yayılmadan çok, gericileşme yönelişinin birtakım gelişmiş ülkelerde iç düzenlemelerde de kendini göstermiş olduğunu, İngiltere gibi ülkelerde bu saldırı politikalarının emekçilere benimsetilmeye çalışıldığını görüyoruz.

2005; birçok yönüyle uygulanan politik ve ekonomik programlarla işçi sınıfının daha çok yoksullaştığı, ezilen halkların üzerinde baskı ve sömürü politikalarının yoğunlaştırıldığı, şovenizmin yükseltildiği bir yıl oldu.

Vahşete, şiddete, kana ve gözyaşına doymayan bir yılı bıraktık (mı) aramızda...

Filistinli, Afganistanlı, Iraklı çocukların bombalar ve silahların namlusundan kurşun topladıkları bir yılı bıraktık (mı) aramızda...

Açlığa, yoksulluğa itilmiş mazlum halkların yaşama dönük yüzlerinde, acının, açlığın buz kesmişliğini görüp, bıraktık (mı) arkamızda...

Savaşız ve sömürsüz bir dünya yaratma mücadelesini taşıdık (mı) gelen yeni yıla...

Uğruna emek verdiğimiz aşkları, sevgileri hançerlemeden bu sevgisiz dünyanın inadına acı yerine sevgi çiçekleri büyüttük (mü)çimizde...

Sabırımızla, umudumuzla "sevgi, ille de sevgi" diyerek sevginin kıymetini bilmeyenleri bıraktık (mı) arkamızda...

Evet, bazılarını bırakıp bazılarını taşıdık yeni yıla.

Ama, emperyalistler ve onların uşaklarıyla bitmemiş bir hesabımız var.

Bu hesabı görmek için, emperyalistlerin hizmetkârı politikacıların suratına tükürüp "çekin o pis ellerinizi yaşamımızdan, ülkemizden ve dünyamızdan" diyebilmek için, gerçek barış için kavgamız var.

Bu uğurda, insanım diyen her bireyin kavganın içinde olacağı bir yeni yıl diliyorum.

Theodorakis'den Avrupa Konseyi'ne "UTANIN"

Evrensel gazetesinden

Türk-Yunan dostluğu konusundaki çabaları ile tanınan Yunanistanlı müzisyen Mikis Theodorakis Avrupa Konseyi'nde komünizmin de faşizm gibi bir "insanlık suçu" olduğunun kabul edilmesine yönelik bir faaliyet içinde olduğuna dikkat çekti. Sanatçı, Konsey'in 24 Ocak'ta bu konuda bir kınama önerisini oylayacağını da belirterek bunun bir tarih çarpıtıcılığı olduğuna dikkat çekiyor.

"www. Mikis-Theodorakis.com" sitesinde yer alan konu ile ilgili yazıda, Türkiye'den milletvekillerinin de oy kullanacağı oturum öncesinde birçok ülkede komünistler ve ilericilerin protesto gösterileri düzenledikleri hatırlatılarak, "Avrupa Konseyi tarihi değiştirmeye karar verdi. Kurbanlar saldırganlarla, kahramanlar suçlularla, kurtarıcılar işgalcilerle, komünistler Nazilerle aynı kefeyle konacak; tarih çarpıtılacak." ifadelerine yer veriliyor.

Mikis Theodorakis

Avrupa Konseyi'nin, Nazizmin en büyük düşmanını, yani komünistleri, suçlu yerine koyduğunun ve Nazilerle bir tutulduğunun vurgulandığı yazıda, 23-27 Ocakta toplanacak olan Avrupa Konseyi Parlamenterler Asamblesi Genel Kurulu'nda komünistlerin kınanmasının önerildiği vurgulanıyor.

Yunan sanatçı Mikis Theodorakis yazısında "Avrupa Konseyi, bir zamanlar

Gestapo'nun cellatlarının ve Makronisos Kampı'ndaki işkencecilerin de hedefi olan, fikirlerinden caymamış Avrupalı komünistlere gelecekte zulüm edileceğini önceden ilan ediyor." diyor.

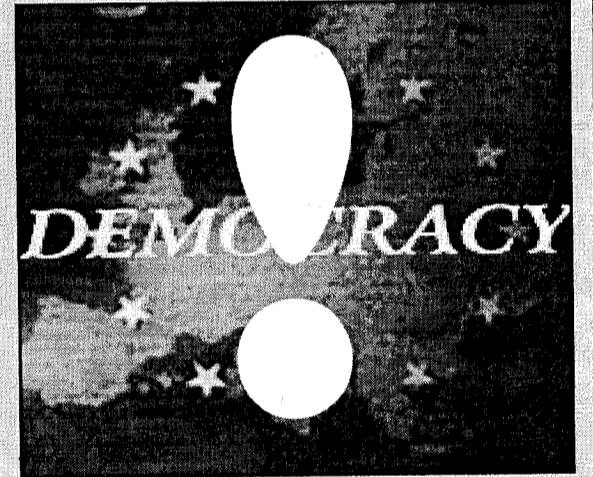
Theodorakis, "Belki de yarın komünist partileri yasaklama kararı alacaklar ve böylece Hitler ve Himmler'in hortlaklarının geçmesi için kapıyı aralayacaklar. Bilindiği gibi, bu ikisi kariyerlerine komünist partileri yasaklayarak ve komünistleri ölüm kamplarına tıkararak başlamışlardı." diye

devam eden yazısında, ancak "Avrupa Konseyi'ndeki beyefendiler" in ikinci sırada olduklarını belirtiyor ve ekliyor: "Çünkü, Amerikan hapisaneleriyle dolu olarak, harap halinde bırakılan, binlerce masum kurbanın korkunç ve aleni bir şekilde her gün işkenceden geçirildiği Irak'ta olduğu gibi, Hitlervari yöntemlerle halkları katleden büyük ağabeyleri ABD tarafından geçildiler.

Avrupa Konseyi'nin, insanlığa karşı işlenen bu suç karşısında ve Guantanamo'daki çağdaş Hitlervari işkence kamplarına dair söyleyecek hiçbir şeyi yok."

Yunan sanatçı, şu soruyu da gündeme getiriyor: "Kendi ülkelerinde, Avrupa'da bile, hiçbir hakka sahip olmayan insanları işkenceden geçirmek için özel hapisanelere taşıyan CIA uçaklarına yeşil ışık yakanların, samimi olarak insan haklarıyla ilgilendiklerine nasıl inanabiliriz?"

Bu insanlar savcılık taslayamayacaklarını belirten sanatçı, "Tarih mahkemesi büyük ağabeylerini Vietnam'dan Şili'ye,

Güney Amerika'dan Irak'a işlediği sayısız suç için cezalandırıldığında, kendileri de suça göz yummak nedeniyle sanık sandalyesinde oturacaklar, tabi eğer suç ortaklığından yargılanmıyorlarsa." diyor.

Theodorakis yazısını şu sözlerle noktıyor: "Ne yazık ki bugün yaşayanlardan ziyade ölümler adına konuşmak durumundayım. Bu yüzden, Nazizmi yenmek ve özgürlüğü kutlayabilmek için Gestapo'da, ölüm kamplarında ve idam sehparlarında yaşamını yitiren komünist yoldaşlarım adına, bu 'beyefendilere' söyleyecek tek bir sözüm var: UTANIN!"

Parka

Ziya Çelik

ÇAY DEMLEMİYİNİ SAKIN!!!

Efendim mesele şuymuş ki, Avrupa Konseyi Ocak 25'te Strazburg'da bir oturum yapacaktı.

Düşünmüş bizim Avrupalı "hemşehrilerimiz" bu toplantı boşa gitmemeli demişler.

Ne yapmışlar?

Kışın kıyametin ortasında soğukta ön toplantı çekilmiyor arkadaşlar, önce bir çay koyalım hele demişler.

Yetkililerden birisi demliğe çay koymuş, öteki de bardakları yıkamaya başlamış.

Sonra bardak yıkayan yetkili, bardağı elinden düşürüvermiş.

Ortalık canlanmış.

Koşup bakmışlar koskoca AB yetkilisi fincanı düşürmüş yere.

Anında kafalarına dank etmiş.

Koskoca AB yetkilisi böyle "suçlar" işliyor, bardak kırabiliyorsa, bu komünistler neler neler yapmışlardır demişler.

Karara varmışlar.

"25 Ocak'taki toplantıda eskiden Naziler'in faaliyetlerini mahkum ettiğimiz gibi, komünistlerin faaliyetlerini de mahkum edelim" demişler.

"Hem ne kadar demokrat olduğumuzu kanıtlamak için de, ve de emperyalizmden yedikleri gollerden sonra takım değiştiren solcularımızın işlerini de kolaylaştırarak demokrasinin yeni tanımlarını kitlelerin beynine kazıyalım diye, Nazilerle

Komünistlerin faaliyetlerini aynı oturumda bir yargılayıverelim hele demişler."

Kafalar aydınlanmış.

Bilinçler açılmış.

Bizim AB'li yetkililer çay koyalım derken bilimin ve tarihin kıçına bir tekme koymuşlar.

Nasıl mı?

***

Bizim AB'li hemşehriler uyanık.

Adamlar Kıbrıs'ta yaptıkları türden anketleri, örgüt araştırmalarını, kamuoyu nabzını tutma yöntemlerini tüm dünyada da uyguluyorlar.

Avrupa'da yeni neslin komünizme özlem duyduğunun farkına varmışlar.

Ne yapalım ne edelim derken, komünizmi faşizmle eşitleyiverelim diyerek, kitlelerin bu özlemini ve belki de örgütlü bir eyleme dönüşecek olan bu niyetlerini önceden frenleyelim dediler.

Bakınız demokrasinin beşiklerinden ikinci beşik, hatta Beşiktaş olan İsveç'in parlamenti Göran Lindblad ne diyor;

"Bugüne kadar Naziler mahkum edildi, ama komünistler hiç aynı düzeyde mahkum edilmedi. Bugün bunu yapmak önemli, çünkü Avrupa'nın bazı ülkelerinde komünist döneme bir nostalji var."

Bu yöntemleri çok iyi biliyoruz.

Neler söyleneceğini de çok iyi biliyoruz.

Denecek ki, komünistler çok baskıcı sistemler kurdular ve milyonlarca kişinin kanına girdiler.

Özellikle Stalin döneminde öldürülen, sürülen, mahpus damlarında çürütülen feci güzel insanların hesabı sorulmalıdır.

Hatta daha da ileri giderek, SSCB'nin 2. Dünya Savaşı'nda Nazi ordularının belkemiğini kırmasını, Berlin'e girmesini ve Avrupa halklarının yaşamını kurtarmak için Nazileri bitirdiğini de mahkum edebilirler.

Ne de olsa insan canıyla oynadılar, Nazi bile olsa, ülkesinin yaşamını, geleceğini korumak adına bile olsa insan katletmek anti-demokratiktir değil mi?

Burada da gayet güzel bir ortak karakteristik keşfederekten, Naziler'i milyonların kanına girmekten, SSCB'yi de milyonların kanına girenlerin iktidarına son vermek için savaşmaktan sorumlu tutup bir taşla iki kuş vurmalarını öneririm sivri zekalı AB'li hemşehrilerime...

Bakın sonra bir sürü oturum yapmanız gerekir, masraf, zaman kaybı vs. ile uğraşmayınız!

Demedi demeyin...

Benden önermesi...

***

AB'nin 25 Ocak'taki oturumunu takip edeceğim.

Bakacağım nasıl bir sonuca varacaklar.

Ne tür tarihsel dangalaklıklara imza atacaklar göreceğiz.

Bizim ada solcularına gün doğuracak, zevkten dans edecekleri bir karar çıkacağına benzer bu iş.

Hani geçen günlerde Stalin maymun-insan karışımı bir ordu yaratacakmış gibisinden şebekçe iddialar ortaya atılmıştı.

Ben derim ki komünizme, Stalin'e saldırmak isteyen ada solcusu AB'nin 25 Ocak'taki kararlarını takip etsin.

En azından maymun meselesinden daha ele almaya değer iddiaları olacaktır.

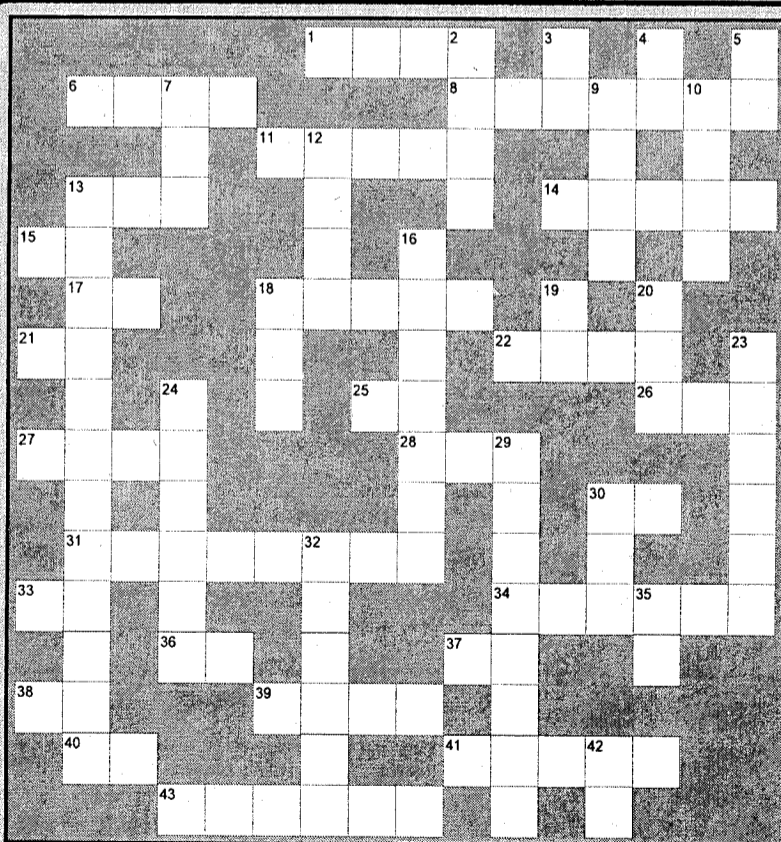
Ama ortaklaştıkları nokta komünizm ve insanlık düşmanlığı olacaktır.

Hem de mahkum ettikleri faşizmi yaratanlar ve uygulayanlar kendileri olduğu halde...

Siz siz olun, çay demlemeyin soğuk kış gecelerinde.

Demleyecekseniz de bardak yıkama işini sakarlara bırakmayın!

Bakın ne hallere geldik...

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

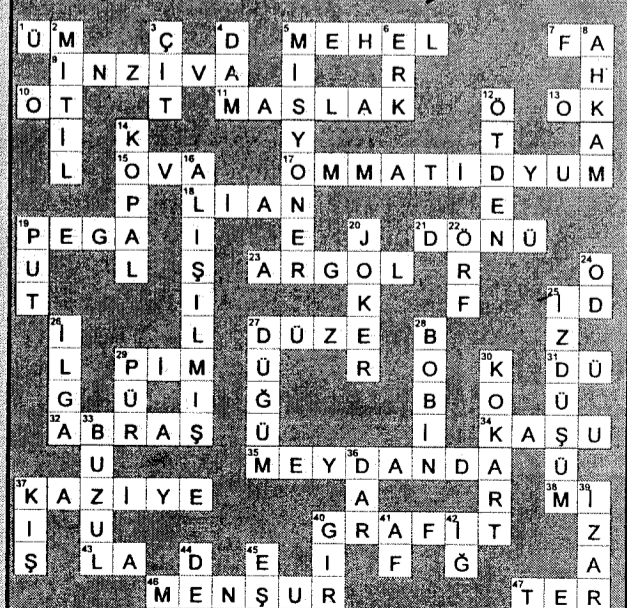
1. Getiri, Nema, Riba, Güzeşte, Ürem.
6. İnsanın iç organları.
8. Mecali.
11. Av köpeğine söylenen bir komut sözcüğü.
13. Yersiz söz ya da davanış, Pot.
14. Aşağılık, Alçak.
15. Borudan parça almakta kullanılan bağlantı parçası
17. Adlan sıfat yapmakta kullanılan yapım eki/ Vietnam krallık hanedanı.

18. Gayrı ciddi, Alaycı kimse.
21. Bir nota.
22. Olmuş, Meydana gelmiş.
25. Matematikte sabit sayı.
26. Çadır eteğini tutturana değnek.
27. Düz yazıda uyak.
28. Yarım.
30. Kemiklerin toparlak ucu / Kutsal Hint metinlerinin baş ve sonlarında tekrarlanan mistik hece

31. Butlan.
33. Bir nota.
34. Bir Afrika ülkesi.
36. Tavlada üç.
37. Hile. Desise, Entrika. Fukus. Dek, Aldatma. Dümen, Dolap, Katakulli, Fent, Riv, Mekr
38. Bir nota.

39. Köprü.
40. Eski Mısır'da insanoglunun hayati dayanağı olan üretici güç./ Mezopotamya'da kullanılmış eski bir hacim ölçüsü birimi.
41. Alil, Sökel.
43. Gülüt.

Geçen Haftanın Çözümü

YUKARIDAN AŞAĞIYA

2. Kendine özgü, özel.
3. Ağaç dallarının tomurcuk yeri / Bir tür çuha
4. Batı Samileri'nin en önemli totemi
5. Güzel sanat.

7. Pamuk kozası.
9. Etken, Fail.
10. Bir tür palanga.
12. Boğa güreşinin son hamlesi.
13. Ananeviye.
16. Şetit, Tarımar.
18. Büyük balık.
19. Güneş tanrısı ve

- tanrıların kralı olarak bilinen Mısır tanrısı.
20. Deh, Umk, Teh.
23. Teşekkül, Seyruret, Tevekkün, Teşkil.
24. Gut hastalığı.
29. Esmar.
30. Erganun.
32. Cinsel içgüdü

- belirtileriyle yaşama gücünün tümü.
35. Ateş/ Bestelenmiş her tür şiiire batıda verilen genel ad
42. Eski dilde değirmen/ Mersin ağacının diğer adı.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Özker Özgür(3)

Gerek Özker Özgür'de gerekse diğer 'sol' politikacılarımızda ve partilerimizde sürekli gözlemlediğimiz siyasi, ideolojik zaafı şöyle tanımlayabiliriz:

BELİRSİZLİK, KARARSIZLIK VE MİNİMUMDA ORTAKLIK SİYASETİ!*

Belirsizlik siyaseti için aslında çok belirli bir siyasettir. Marksist literatürde oportünizm olarak bilinen, işçi sınıfı saflarında faaliyet yürüten burjuva sosyalistlerinin tipik siyaset türüdür.

İşin aslında kendi siyasetleri gayet belirli bir siyasettir. Burjuvaziye taviz siyasetidir, burjuva siyasettir. Devrimci saflara sızıp, orada belirsizlik yaymak bu siyasetin kullandığı siyasetlerden biridir.

Belirli bir siyasete karşı savaşmak mümkündür ve ona karşı savaşılır. Mesela oportünistler belirlenmiş, kesinlik kazanmış Marksist siyasete karşı savaşılır ve dediğimiz gibi, atılmak istenen her bir somut adımı belirsizlik içinde eritmek bu savaşın bir parçasıdır. Marksistler de dikkatli olmazlarsa bu belirsizlik siyasetine uyum sağlarsa oportünistler tarafından yenilgiye uğratılmış konuma düşerler. Belirsiz bir siyasete karşı savaşmak imkansızdır, ama belirli bir belirsizlik siyasetine karşı savaşmak mümkündür ve Marksistler bu belirsizlik siyasetine karşı savaşmalı ve bu savaşı kazanmalıdırlar. Bu savaş verilmez ve bu savaş kazanılmaz ise belirsizlik siyasetine uyum üzerinden yenilgi kesinleşir. Marksist siyaset böylece eritilir. Buna müsaade edenler Marksist değildirlar, oportünizmin tuzağına düşmüşlerdir, oportünistleşirler. Bu tuzaktan kopup kurtulamayanlarla tüm bağlar kopartılır. Başka yolu yoktur. Yoksa onlar üzerinden batağa doğru çekiliriz.

Mesela.

Mesela, bu adamlarla toplanırsın, bir konuda karar alınması gerekmektedir, bu karara uygun iş yapılması gereklidir. Adam karar alamayacağını ilan eder. Toplantının içeriği malum ve biliniyor, bilinen bir konu ele alınacak ve karara varılacak. Adam karar alamaz, çok örgütlü bir adamdır, örgütüne danışması lazımdır. O konuda örgütünden direktif gelmemiştir, o konuda örgütünün siyaseti yoktur, o konuda örgütü adına tavrı takınmaz veya o konu örgütünün gündeminde değildir vs. vs. Adama iyi, git örgütünüzde tartışıp tavrınızı belirleyin dersin, öbür toplantıda da tavrı yoktur, ondan sonrasında da tavrı yoktur. Tavrı yok efendim. Sende bunlarla birlikte iş yapmak için bunların tavrı takınmasını beklemek gibi aptalca bir siyaset izlersen işte bunların tuzağına düştün. Aynı tavırsızlığı sende uygulamaktasın. Adam kazandı, sen kaybettin.

Aferin oportüniste, yazıklar olsun sözde Marksist'e. Sen kendi işine bak kardeşim, senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin tavırsızlığını teşhir etmek, işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda tavrı takınmaktan kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavrı takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Mesela.

Mesela karar almakta dert mi? Sen karar istiyorsun da biz almadık mı? Karar alınır ve uygulanmaz. Kararın niye uygulanmadığı konusunda binbir türlü sebep bulunur. Arayan bulur. Bunlar da kararların uygulanmaması için sebep aramakla meşgul oldukları için bolca sebep bulurlar. Bir sebep hoşuna gitmedi mi? Başka bir sebep bulurlar. O da hoşuna gitmez ise bir başkasını bulurlar. Bu arada alınan karar hasıraltı edilmiştir bile. Onlar kazandı, Marksistler kaybetti.

Aferin oportüniste, yazıklar olsun sözde Marksist'e. Sen kendi işine bak kardeşim, senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin alınan kararları uygulamadığını teşhir etmek, işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda alınan kararı uygulamaktan kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavrı takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Mesela.

Mesela adam bilmiyordur, araştırması, öğrenmesi gereklidir. Önerilen siyaset çok tartışmalı bir siyasettir, öyle hemen kabul edilemez. Ne bu yahu, bu adamlar kuklamı? Yat kalk dediğinde yatıp kalkacak, işte siyaset uygula dediğinde uygulayacak. Adamın öğrenmesi lazım. Marks, Engels, Lenin, Stalin vs. vs. okunacak, dünyanın bugünkü durumu araştırılacak ve ancak ondan sonra bu adam siyasetini belirleyecek. Hem sonra sen okudun incedin ve siyasetini belirledin ama diğer adam tüm bunları yapmadı ki. Onun da beklenmesi lazım. Kukla mı bu adam. Kukla mı olmasını bekliyorsun sen bu adamın. Bekle de bekle. Ne okumanın öğrenmenin sonu gelir, ne de birisi okuyup öğrendiyse diğerinin okuyup öğrenmesi biter. Onunki bitse, sırada yeni birisi vardır. Eh, burjuva hakkı da öyle şuna buna geçerli de diğerlerine geçersiz bir şey değil ya. Onun da hakkı okumak öğrenmek, kukla olmamak, bağımsız olarak siyasetini geliştirmek. Bekle de bekle. Bu arada doğru siyasetin kabulüne bir set çekilmiştir. Doğru siyasetin yayılması ve uygulanması böylece engellenmektedir. Bu öğrenme siyasetinin pratik sonucu işte tamı tamına oportünistlerin yaptıklarının aynıdır. Bizim siyasetimizi engellemek. Onlar kazandı, Marksistler kaybetti.

Aferin oportüniste, yazıklar olsun sözde Marksist'e. Sen kendi işine bak kardeşim, senin işlerinden birisi de tamı tamına bu oportünistlerin bekleme siyasetini teşhir etmek, işçi sınıfının çıkarına olan ve elzem olan bir konuda siyaset belirlemekten kaçındıklarını, tutarlı ve doğru bir tavrı takınıp çalışma yapmaktan kaçındıklarını teşhir etmektir. Bu teşhirden geri durursan, yine oportünist kazandı.

Siyaset cahillik kabullenmez. Cahil olduğunun gerçekten bilincinde isen, git gideceğin yere, pratik siyasete katılma, öğren ve ondan sonra dön pratik siyasete. Siyasette cahillik üzerinden tavrı takınmayı reddetmek, cahillik üzerinden tavrı takınmayı ertelemek, şu meşhur tavırsızlık tavrı, şu meşhur belirsizlik tavrının ta kendisidir. Oportünistliktir. İşçi sınıfının mücadelesi kesin tavrı ile yürütülebilir, başka türlü de yürütülemez. Tavrı takınılması gereken bir konuda cahil misin? Cahilliğini bil. Cahilliğin çerçevesinde tavrı belirle. Cahilliğinin bilincinde olduğun için onun üstüne üstüne git. Belirlediğin siyaseti sürekli ve acımasızca gözle, hem teori ile hem de pratikte. Yanlış ise, hatalı ise, sınıfın mücadelesine katkı

değil de zarar veriyor ise, cahilliğin nedeniyle hatalı bir siyaset belirlemiş ve uygulamış isen onu derhal ve en hızlı bir şekilde düzelt. Hatalarına karşı, kendine karşı düşmanlarına karşı olduğundan bin kat daha acımasız ol. Siyasetini tespit ederken kendinde ne kadar çok zaaf görüyorsan, o siyasetine karşı da o kadar çok titiz ve dikkatli ol. Tüm siyasetini gözden geçirmen gerekir, ama bu siyasetine karşı fazladan titiz ol. Kendine karşı acımasız ol. Marksizm'in ABC'si bunu öğretir. Siyaset cahillik kabul etmediği gibi, hata da kabul etmez. Hatalı siyaset de bir siyasettir, doğru siyasete karşı savunulan bir siyaset. Marksizm'e karşı savunulan bir siyaset. Hatasını gören ve düzelten kişi ve parti o konuda Marksizm'e geri döner, davaya verdiği zararı böylece kısıtlar. Hatasında ısrar eden kişi ve parti artık hata yapmıyordur. Onunki bir siyasettir. Hatasında ısrar eden hata yapamaz, hatalı siyaset yapamaz, o işçi sınıfına zarar veren bir siyaset türü üretmiştir, onu yapmakla meşguldür. O siyaset yapmaktadır. Marksizm'e karşı, işçi sınıfının çıkarlarına karşı bir siyaset yapmaktadır. O oportünistin, revizyonistin tekidir, o parti oportünist bir partidir. Beklemeciler, belirsizlikçiler, kararsızlıkçılar, bunların tümü de otomatikman oportünist bir siyasetle iştiligal etmektedirler. Tüm bu tür siyasetler oportünizmin tipik siyaset türüdür. Dünyanın gördüğü ve göreceği en devrimci sınıf olan işçi sınıfı ve bu sınıfın siyaseti olan Marksist siyaset böylece siyasetler uygulayamaz. Bunlara karşı, bunların yıkıcılığına karşı savaşır.

Bu tür siyasetlere karşı savaşılmaz ise, biz kendi siyasetimizi uygulayamayız. Ama bu oportünistler kendi siyasetlerini uygularlar. En azından bizim siyasetimizin yayılmasını ve uygulanmasını önlemek siyasetlerini uygularlar. Buna müsaade edilmeyecektir. Siyasetimizi yayacak ve uygulayacağız. Siyasetimizi propaganda, ajitasyon ve örgütlenme sürecinde yani pratikte doğruluğunu dosta düşmana göstererek yayacak ve uygulayacağız. Oportünist siyasetler, oportünist metotlarla buna karşı direnecekler. Bu zavallı oportünistlerin zavallı direnişi olacaktır. İlkeli siyaset zafer kazandırıcı siyasettir. İlkesizler, kaypaklar yok olup gitmeye mahkumdurlar. Siyaset kaypaklık kaldırmaz. Ya burjuva ilkelere sarılacaksın, ya da proleter. Ara yer boş iştir. Yenilgiye götürür. Ya da burjuvazinin kucağına, ki o da devrimciyim diyen için bir yenilgidir.

Kesin kararlardan kaçınan siyasetçiler ister istemez şu gayri meşhur minimumculuk siyasetine kayarlar. Proletaryanın maksimum programı komünizm programıdır. Proletarya bu programını işçi sınıfının ve toplumun içinde bulunduğu şartlarda uygulayabilecek konumda değilse, işçi sınıfı hareketinin kendini içinde bulduğu şartlara uygun düşen bir minimum program hazırlamak zorundadır. Bu program hazırlanır ve acil olarak uygulanması için iş başı yapılır.

Gel gelelim, işçi sınıfının ve toplumun içinde bulunduğu şartlara uygun olarak ileri sürülen minimum program bile bu baylara çok gelir. Onlar bunu maksimum program olarak görürler, haklıdırlar da. Onlar için bu program hakikaten de gidebilecekleri ve pek de gitmek istemedikleri maksimumdur. Dolayısıyla onlar bu minimum programı uygulamak için çalışmayı red ederler, bu minimum program öncesinde hayata geçirilecek olan bir "minimum ortaklık programı" ileri sürmek isterler.

İyi ama göz ve nizam vardır. Proletaryanın minimum programı bilimsel temellerde ve doğru bir şekilde belirlenmiş ise, bu minimumdan daha da minimum olan minimum ortaklık programının içeriği ne olacaktır? Bir tek içerik mümkündür. Büyük burjuva güçlere, burjuva emperyalist güçlere, burjuva milliyetçi güçlere taviz üstüne taviz veren, tüm siyasi varlıklarını bu güçlerle oluşturdukları ortaklıklara bağlamış olan, yani Kıbrıs'ın işçi ve emekçilerini bu burjuva güçlerin peşine takma göreviyle iştigal etmekte olan siyasetlerle minimum ortaklık bulunacaktır. Yani onların bu gerici ve yenilgiye götürücü işlerini yapmalarında onlara yardımcı olunacaktır. Minimum ortaklık siyasetinin başka hiçbir anlamı yoktur.

Bu arkadaşlar dönüp dolaşıp bizim diğer örgütlerle imzaladığımız ortak duyurulara bakıyorlar. Ve iddia ediyorlar ki, onların minimum ortaklık programı talepleri işte tamı tamına da böyle bir ortaklıktır. Defalarca dedik ve tekrarlıyoruz. Değil kardeşim. Alakası yoktur Biz diğer örgütlere gittiğimizde onlara doğru siyasetin, hep birlikte uygulanması için çalışmamız gereken siyasetin bizim anti-emperyalist cephe siyasetimiz olduğunu anlatıyoruz. Biz onlara kendi siyesi önerilerinin, burjuva güçlere, burjuva güçlerin varlığı korunarak sorunu çözmeye önerileri olduğunu, bu önerilerin bizi, hepimizi zafere değil yenilgiye götüreceğini anlatmaya çalışıyoruz. Her zaman her şart altında bunu anlatmaya ve kavratmaya çalışıyoruz. Tüm çabamıza rağmen siyasetimiz kabul edilmediğinde bu arkadaşlardan kopmamak için, onlara pratik içinde siyasetlerinin yanlışlığını gösterebilmek için onlarla birlikte hareket ediyoruz.

Biz üstlendiğimiz kararlara, yanlış ta bulsak uyarız. Uyuyoruz, tüm bu duyuruları gazetemizde yayınlıyoruz. Ama bu arada bizim siyasetimizi gazetelerinde yayınlamak zahmetine katlanan bir arkadaş gurubuyla karşılaşmış değiliz. Yani bu arkadaşlar bizim siyasetimize karşı böylesi metotlarla mücadele yürütmektedirler. Siyaset bu. Biz de onlara karşı mücadelemizi elimizde ki tüm imkanlarla sürdürüyoruz ve sürdüreceğiz de. Biz onlara imkanlarımızı sunarken, biz onların siyasetlerini yanlış bulmamıza rağmen yayıp uygularken, kendi imkanlarını bize sunmayan, bizim siyasetimizi yayıp uygulamak için kılını bile kıpırdatmayan kişi ve partilerin bize karşı, biz onların yanlış görüşlerini eleştirdiğimiz için karşı çıkmaları, siyasetteki tipik cambazlıklardan biridir. Bu tür cambazlıklardan vaz geçilmelidir. Görüşlerimizi yayınız ve kitleleriniz ve kadrolarınız karar versinler doğru muyuz yanlış mıyız. Biz sizinkileri yayıyoruz ve eleştiriyoruz. Aynıını yapın. Sizden daha fazlasını isteyen yoktur. Hem bunu yapmayacaksınız hem de mantar gibi suyun üstüne çıkacaksınız. Bir müddet işe yarayabilir böylesi siyasetler. Uzun dönemde hiçbir işe yaramaz.

Oflamaya puflamaya gerek yoktur. Hiçbir işe de yaramaz. Anti-emperyalist cephe siyaseti, burjuva milliyetçiliğinin her türüne karşı amansız düşmanlık siyaseti Kıbrıs'ta hakim kılınması gereken bir siyasettir. Bu siyaset hakim kılınmaz ise zafer mümkün olmayacaktır. Toplum için gerekli olan siyasetler de zafer kazanırlar. Er veya geç. Ama mutlaka. Diğer partilerdeki devrimci arkadaşlar bunu ne kadar çabuk kavrar ve bu yönde ne kadar birlikte çalışırsak o kadar çabuk, başka türlü de o kadar geç. Ama bu siyaset Kıbrıs için gereklidir. O halde muzaffer de olacaktır.

Devam edecek...

*: Kıbrıs Sorunu Kitapçığından alınmıştır.

Dördüncü Bölüm: BİRLEŞİK CEPHE İÇİN MÜCADELE -II- SAĞCILARA KARŞI CEPHE SİYASETİNİN ZAFERİ İÇİN MÜCADELE

<http://www.kibristasosyalistgercek.net/EN/home/read.php?sectionid=2&bookid=1&chapterid=4&title=Kitaplar>

Görüş

Ali Yalçınay

Merhaba dostlarım...

Koskoca bir seneyi geride bıraktık...

Bu sene içerisinde hem siyasal alanda hem de toplumsal alanda çeşitli gelişmeler yaşandı...

Bana göre bunlar arasında en ilginç olanı teknoloji konusundaydı...

Bildiğiniz gibi senelerdir bütün dünyada üstün üretici ve yazılım şirketi olan bir kuruluş var...

Dünyanın en büyük teknelci kapitalist yapısı Microsoft...

Bugüne dek kurulan belki de en büyük şirket ve en zengin şirket...

Kısacası burjuvazinin kalesi ve para makinesi bir kurum...

Verilen habere göre ise bilgisayarlarda güvenlik açıkları konusunda en çok hasar görülen yıl bu yıl olmuş...

Aynı zamanda tabii bu bizim ülkemize de etki etti...

Örneğin, Microsoft'un yan kuruluşlarından tutun da Türkiye, AB ve çeşitli emperyalist devletlerin içerisinde aktif olan birçok sermayedar kuruluş veya kurumları...

Nasıl dönüyor ki bu işler diye hiç düşündünüz mü ?

İlginç şeyler vardır bakın geçen günlerde ülkemizde yaşanan bir internet krizi vardı...

Bir gün boyunca ada dışarısına internet verilememiş ve Türkiye ile olan linklerin kopuk olduğu söylenmişti...

Benim aklıma gelen şu oldu: Neden halen daha kendi teknolojimizi kendi kaynaklarımızla kurmayı veya devrimci güçlerle (ki teknolojik açıdan her türlü en ilerici düzeyi yakalayabilecek olan kesimler her zaman devrimciler oldu) işbirliği yaparak birşeyler yapmıyoruz? Veya yapmamıza izin vermiyorlar?

SSCB'yi ele alalım...

1952 yılında yani Stalin'in ölümünden hemen önce dünyanın ikinci, Avrupa'nın birinci mikroçipli bilgisayar fabrikası inşa edilmişti...

SSCB o dönemde en ileri teknolojik yapıya sahipti...

Amerika'yı da yabana atmıyorum. Oradaki durum da teknolojik anlamda ileri bir noktadaydı yalnız arada koskocaman bir fark vardı...

Neydi bu fark biliyor musunuz?

Bir tanesi insanlık adına üretimi en taze bir şekilde en ileri bir şekilde dünyaya ve insanlığa aktarırken, diğeri de önce kendi burjuva çevresine ve kendi mekanizmalarına sonra da eğer işine gelirse veya geldiği kadarıyla dünyaya aktarımını yapıyordu...

Hadi bunu geçtim...

İnternet olayına gelelim...

Az çok hepimiz ne olduğunu biliyoruz, teknik detayları sıralamak istemiyorum...

İnternetsiz yapamayan, internetsiz bir dünya hayal edemeyen bir insanım...

Bir zamanlar çalıştığım bir şirkette internet/web programcılığı da yaptım...

Bilgisayar Teknolojileri Ve Ülkemiz...

Neyse fazla uzatma yapmadan konuya girmek en faydalısı...

İnternetin ilk versiyonu yani Arpanet'i ilk bulan 1969'da Amerika oldu...

Önce kendi askeri üslerine dağıttı, kendi burjuva para babalarına ve çevresine yaydığı belli başlı emperyal kitleye dağıttı ve 1980'lerin başında dünyaya yaymaya başladı...

Tarihler konusunda çok emin değilim...

"Yüce Amerika" tarihi yanlış yazdımsa bana gücenmesin...

Esprî bir kenara dursun bir el atalım şu olaya ve ülkemizle olan bağlantısına biraz kafa yoralım...

İnternet kime bağlı?

Amerika'ya...

Amerika interneti kime veriyor AB ve Türkiye ülkelerine...

Peki bizim ülkemiz interneti en azından büyük oranla nerelerden alıyor?

Küzey büyük oranla Türkiye, Güney ise çeşitli Avrupa kaynaklarından...

Bunları gazetelerden bulabilmek veya şirket sitelerinden bulabilmek mümkün...

Demek ki her taşın altından çıkan demokrasi getiricisi yüce Amerika ve saz arkadaşları AB ve Türkiye çıkıyor...

Peki ne yapmalı?

Anarşistlerin veya postmodernistlerin dediği gibi veya Troçki'den doğma, Kropotkin'den bozma Kıbrıs değimi ile "kırma" ideolojilere sahip olan Anarko'ların dediği gibi "teknoloji burjuva bir yapıdır, haydi cümbür cemaat interneti yerle bir edelim!!!" mi diyelim?

Yoksa kafamızı çalıştırıp, önce kendi ülkemizde bu Amerika ve birçok emperyalistin başını çektiği bu internet aracını devrimci faaliyet için mi kullanalım?

Biz Marksist-Leninist'lerin seçeneği ikinci seçenek olmalıdır...

İnternet kesintilerinin de teknoloji yoksunluğunun da ülkemizdeki temel sebebi, teknelci kapitalizm yani emperyalizmdir...

Bunu da yıkarken bütün devrimci güçler ile aynı cephede savaşmanın başka bir çaresi yoktur...

Bugün SSCB ayakta olsaydı ve Stalin'in bıraktığı yerden büyük Stalin'ci Buharin!! ve diğerleri!! gerçekten Stalin'in yolunu takip ederek günümüz konumuna getirselerdî Sovyetleri bugün durum çok daha farklı bir konumda olup, teknolojik alanda herhangi bir sorunumuz ada çapında olmayacaktı.

Çünkü Anavatanda artık sınıflar olmayacak doğrudan demokrasi ve otomasyon yani doğayı dönüştürme projesi hayata geçmiş olacaktı. İnternet yerine kim bilir belki de çok daha üstün bir teknoloji insanoğlunun hizmetinde olacaktı...

Ve burjuvazi ve kapitalizm, kolay kolay ülkemizde at koşturamayacak, uşaklarını, bekçilerini, rahat hareket ettiremeyecekti...

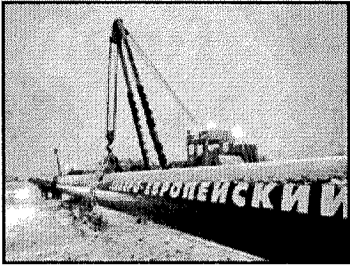
Herşeye rağmen mücadelemize devam edelim ve yoldaşça, inançla yolumuza devam edelim...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Rusya-Ukrayna Enerji Savaşı

Rusya ve Ukrayna'nın gaz alış verişi konusunda bir anlaşmaya varamamaları sonucunda Gazprom daha önceden belirlediği tarihe uygun kalarak

Ukrayna'ya gaz ihracını 1 Ocak gününden itibaren kesti. Rusya devlet gaz tekeli Gazprom Ukrayna'ya yapacağı gaz satışında her 1,000 metre küplük gaz için 50 dolar yerine 230 dolar talebinde bulunmaktaydı; yüzde 400'lük bir artış.

Avrupa'nın dörtte birlik gaz ihtiyacını karşılayan Gazprom'un ihrac ettiği gazın yüzde 90'lık bir bölümü Ukrayna üzerinden dağıtılmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Rusya bir boru hattı daha döşeme hazırlıklarına başlamıştır. Buna göre Baltık denizi altından geçecek olan boru hattı İskandinavya, Almanya ve İngiltere'ye direk gaz nakli yapabilecek. Bu hattın en erken 2010 senesinde hizmete girebileceğini açıklayan Gazprom Shell ile ortak 2008 senesi itibarıyla gemilerle sıvılaştırılmış gaz naklini de planladıklarını açıkladı.

Ukrayna senelik ihtiyacı olan yaklaşık 80 milyar metre küplük gazın 18 milyarını kendisi üretirken 25 milyar metre küpü Rusya'dan 36

milyar metre küplük gazı da Türkmenistan'dan almaktadır.

Ukrayna bu kışı geçirecek kadar gaza sahip olduğunu açıklarken aynı zamanda Rusya ile

aralarında yaptıkları anlaşma ile Ukrayna'dan geçen Rus gazının yüzde 15'ni alma hakkına sahip olduğunu da açıkladı.

Gazprom ise Avrupa'ya ihraç ettiği gazda bir kesintiye gitmediğini eğer AB eksildiğini ileri sürüyorsa bunun sebebinin Ukrayna'da aranması gerektiğini belirterek Ukrayna'yı AB için gönderilen gazı çalmakla suçladı.

2004 seçimleri ardından 'Portakal Devrimi' ile yerini Batı tekelleri yanında belirleyen Ukrayna'ya karşı Rus tekelinin tavrı gerek AB gerekse de ABD tarafından tepkiye yol açtı. ABD'den 2 Ocak günü yapılan açıklamayla enerjinin koz olarak kullanılması kınanırken bir uzlaşmaya gidileceği ümidi belirtildi. Gazprom ise bunun bir ticari durum olduğunu açıkladı.

Tekeller arasındaki zora ve güce dayalı mücadelenin tipik örneği olan Gazprom-Ukrayna dalaşması diğer şeyler yanında fiyat artışlarıyla da işçi ve emekçilerin daha da ezilmesini beraberinde getirecek.

Çad'ın Başı Dertte

Çad parlamentosu petrol gelirleri üzerindeki sıkı kontrolü kaldırma kararıyla Dünya Bankasını kızdırdı. Çad Parlamentosu geçirilen yasa ile petrol gelirleri üzerinde daha fazla kontrol hakkını elde edecekti.

Dünya Bankası 4 milyar dolara mal olacağı tahmin edilen petrol boru hattı için Çad'a 39 milyon dolar borç vermişti. Şimdi de petrolden elde edilen gelirin nasıl kullanılacağı hakkında fikir yürütmektedir.

Dünya Bankası'ndan yapılan açıklamayla Çad hükümeti bu yasaya göre hareket etmekte ısrar ederse kendisine borç vermeyi durduracakları gibi verilen borcun daha yüksek oranlarla geri talep

edileceği de bildirdi. Dünya Bankası Başkanı Paul Wolfowitz 1999'daki mevcut yasanın boru hattı yapımı için Dünya Bankası'nın Çad'a mali yardımda bulunmasında belirleyici olduğunu söyledi.

Çad hükümeti 36 milyon dolarlık petrol gelirini kendi burjuvalarının mali sorunlarını çözmek için kullanmak isterken buna müsaade etmeyen Dünya Bankası'nı sömürgecilikle suçladı.

Hastalara Hastane Seçme Hakkı

İngiltere'de Yeni Emek Partisi hükümetinin son marifetlerinden bir tanesi de mahalle doktorlarının hastaneye sevk edeceği hastasına kendi bölgesinden 4 hastaneden birini seçme hakkı tanınmasını getirmektedir.

Hastaneler Trust şekline getirilerek baş doktorların idaresinden alınıp ticari şirket olarak çalıştırılmaya başlanıldığından beri işçi ve emekçilerin çoğunlukta yaşadığı bölgelerde her gün biraz daha kötü duruma düşmektedirler. Bu bölgelerdeki hastanelerde tıbbi araştırmaların kaldırılmasıyla araştırmacı, uzman doktorlar da hastaneyi terk etmektedirler. Böyle hastanelerde mesela kalp uzmanı

bulunmamakta ayda bir defa diğer 'kaliteli' hastanelerden gelmektedir.

Hükümetin hastalara 4 hastaneden birini seçme politikası ile bu gerileştirilip yokluk içinde bocalayan hastanelerin daha da geri itilerek kapanmasını da gündeme getirecektir. Daha çok işçi ve emekçilerin yaşadıkları, belediye desteği az olan bölgelerdeki yoklukla savaşarak hastalara hizmet vermeye çalışan hastanelerin zengin belediyelerin hizmetindeki hastanelerle yarışa sokulması olarak görülen bu ayarlama tahmin edilebileceği gibi yoksul bölgelerin hastanesiz kalmalarına yol açacaktır.

Şili'de Bakır Ocaklarında Grev

Şili hükümeti ile Amerika, Kanada ve Avustralya firmaları ortaklığı olan Ulusal Bakır Şirketi (Coledo) işlerini yaptırmak için taşeron firmalarla sözleşme yapmaktadır. Dünya çapında en büyük bakır üreticisi ve Şili'nin en büyük ihracat yapan firması olan Coledo taşeron firmalarla yaptığı sözleşmelerle 28 bin işçi çalıştırmaktadır. Coledo kendi maden işçisine verdiği ücretin 5'te birini vererek bir çok işlerini taşeron firmalara yaptırmaktadır. Taşeron firmalar işçileri iş güvencesi olmadan uzun saat çalıştırılmaktadırlar.

Coledo'ya taşeron olarak çalışan kuzey Şili'de Teniente and Escondida maden ocağında 3 bin işçi 29 Aralık'ta greve gittiler. Sene sonu ikramiyesi olarak 500 bin peso talep etmektedirler. Coledo yönetimi yaptığı açıklamayla çalışanların ikramiyelerinden kendilerinin sorumlu olmadığını sorumluluğun taşeron firmaya ait olduğunu açıkladı.

Şili'de dönemsel olarak yayınlanan Clase Contra Clase raporuna göre işçilerin talep ettikleri

para Coledo'nun bakır fiyatlarının rekor seviyede yükselmesiyle elde ettiği kârın yüzde birinden az bir miktara denk düşmektedir. Bakır fiyatları poundu 2.10 dolara yükselerek 2005'in ilk 9 ayı için kârın üzerinden 3.3 milyon dolarlık bir artışa neden oldu. Böyle olmasına rağmen Şili hükümeti grevdeki işçilere karşı zora başvurma planları yapmaktadır.

Grev iki maden ocağını çalışamaz duruma getirme yanında bu ocaklara giden yolları da tıkadı. Grevçiler aileleriyle birlikte Coledo'nun yönetim binalarına yürüyerek hükümet temsilcileriyle görüşme talep ettiler.

Madenciler Sendikası çalışanlarına çağrı yaparak hükümetin grevçilere talep ettikleri ikramiyeyi vermediği reddettiği takdirde kendisini sosyalist olarak ilan edip başkanlık seçimlerine katılan Michelle Bachelet'e verecekleri oylarını iptal etmelerini istedi. Başkanlık seçimi 15 Ocak'ta yapılacaktır. Diğer bir Başkan adayı ise madencilerin grevini desteklediğini açıkladı.

Tren Bilet Fiyatlarına Tepki

Enflasyon artışının üzerinde arttırılan tren bilet fiyatlarına karşı tepkiler başladı. 2 Ocak günü İngiltere'de tren biletlerine yüzde 9'un üzerinde bir artış geldi.

Yolcular tarafından tepki ile karşılanan yeni fiyatlar burjuva medya tarafından ise yumuşatılmaya çalışılmaktadır. Medya gerçek artış rakamlarını hasır altı ederek iskontolu bilet fiyatlarına yapılan artışları öne çıkarmaktadır. Haftalık kazanıp haftalık harcamak zorunda kalanların alamayacağı mevsimlik biletlerdeki artışın sadece yüzde 3.9 olduğunu bir günlük gidiş-geliş, bunları da daha fazla günü birlik alış-veriş ve

gezme amaçlılar kullanır, biletlerine yüzde 4.6lık bir artışın geldiğini öne çıkararak sahibin sesi olmaya devam ettiler.

İskoçya'da ise yüzde 10'luk bir artış söz konusu.

Tren Yolcuları Komitesi'nin bu artışların yolcuların seyahat etmelerini engelleyeceğini açıklamasına karşılık First ScotRail'in Ticari Direktörü ise işletme için doğru şeyi yapmaları gerektiğini açıklayarak yolcuları düşünmediklerini bir defa da vurguladı.

Gişeler önünde günlük bilet almak için bekleyenler ise bunun soygun olduğunu vurguladılar.

Özel Araçlarla Yol Çökertme!

Geçtiğimiz ay başlatılan Lefkoşa-Güzelyurt çift şerit yolu yapımı devam ediyor.

Yol yapımına başlanırken yapılan açıklamalar yolun ilk etap çalışmalarının Aralık 2005'te tamamlanacağı yönündeydi.

İlk etap çalışmaları Gönyeli çemberi ile Alayköy kavşağı arasındaki bölümü kapsamakta.

Ne var ki yaklaşık bir buçuk aydır bu bölümdeki yol, stabilize olarak kullanımda. Ocak ayına girdiğimiz bu günlerde asfalt dökümüne başlanan yolun bir buçuk ay boyunca stabilize olarak kullanılması ve bu süre zarfında çukurlarla dolması araç sürücüleri için çok büyük bir tehlike oluşturmaktadır.

Bu yolu kullanan sürücüler için oluşan tehlike yanında, yolun bozuk zemini araçlar bakımından da büyük zararlara neden olmaktadır.

Gerek vasıtaların alt takımlarının zarar görmesi, gerekse vasıta lastiklerinin aşırı derecede yıpranması vatandaşları büyük mali kayıplara uğratmaktadır.

Yolun yapımında yaşanan gecikme yanında, yolu kullanan vatandaşların uğradığı zararlar devlet kurumları açısından ciddi bir sorumsuzluktur.

İnsan hayatını böylesi bir şekilde tehlikeye atan ve büyük mali kayıpların yaşanmasına neden olan bu tarz devlet anlayışları, sanırım ancak burjuva devletlere özgü olabilir.

Yol yapımı gibi bir

çalışmayı bile plansız ve denetimsiz yapan bir anlayış insanlığa yarar değil zarar verebilir!

Burjuva devletler insan yaşamını değil, şirketlerin en yüksek oranda kâr elde etmeleri kaygısını taşırlar.

Ülkemizdeki bu sorunlar tüm dünyada farklı şekilde ortaya çıkan kapitalist ekonominin çarpıklarından başka bir şey değildir!

İnsan hayatını ve toplumsal olarak daha ileri bir yaşam kaygısı ancak sosyalizm şartlarında oluşturulacak bir devlet mekanizması ile oluşturulabilir.

Bu devlet mekanizması kendisine bir grup sermayedarın değil, toplumun çıkarını hedef alacaktır.

Ancak böylesi şartlarda insan hayatının güvenliği ve kaynakların en yararlı şekilde kullanımı mümkün olabilecektir.

Bugün toplumun birikimlerini böylesi akıl dışı bir şekilde yok eden düzeni yıkmak tüm insanlığın görevidir.

Kavgamız

Yusuף Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Halka Kesilen Yeni Yıl Faturasası!

Yeni yıla binlerce ışıklı süslerle donatılan sokaklar, çeşitli kurumlara yapılan yeni yıl bağışları ve birçok yerde düzenlenen kutlamalar ile girdik!

Her geçen sene giderek artırılan sokak "süslemeleri" bu sene adeta kontrolden çıkmış gibiydi!

Hiç bir estetiğe sahip olmayan sokak süslemelerinde binlerce ışıklı "süs" kullanıldı.

Her gece başka bir bölgede elektrik eksikliği nedeniyle yaşanan elektrik kesintilerine rağmen, bu yıl eskisine nazaran daha da yoğun bir ışıklı "süsleme" yapıldı sokaklara!

Bir yandan bu "süslere" harcanan milyarlar, diğer yandan bu "süsler" için harcanan milyarlarca lira elektrik!

Peki "süsleme" amacıyla halkın ödediği vergilerden yapılan bu harcamalar çok mu gerektiği?!

Bu "süsleme" çılgınlığının yanında, her sene olduğu gibi bu yıl da "Devlet Büyükleri" çeşitli kurumları dolayarak yaptığı milyarlarca lira "bağışlara", "hediye dağıtımlarına" ne demeli?!

Peki "bağış", "hediye dağıtım" amacıyla halkın ödediği vergilerden yapılan bu harcamalar çok mu gerektiği?!

Tabii bir de havai fişek "gösterileri" var!

Adı "gösteri", ama açıklaması; milyarlarca lirayı havaya atma, milyonlarca kuşu, köpeği, canlıyı delirtircesine huzursuz edip, yanan barut ve oluşan ısıya nedeniyle yaratılan hava kirliliğinin birçok insanın sağlığını olumsuz yönde etkilediği adeta unutulmuş!

Birçok okulun çatıları yağmurlu havalarda akıttığında tamir için "para yok" diyenler yılbaşı geldiğinde parayı bol keseden kendi çıkarları için harcamak!

Hele hele bu "hediye dağıtım" işine milletvekillerine dağıtılan son model diz üstü bilgisayarlar ve bakanlara dağıtılan son model bilgisayarlı cep telefonları da katılınca insanın isyan edesi geliyor!

Halkın parası ile kendi kendine "hediye" dağıtan bir devlet anlayışı olsa olsa burjuva devlet anlayışı olabilir!

Kimin ne hakkı var halkın parasını böylesi har vurup harman savurmaya!

Kimin ne hakkı var doğayı böylesine tahribata uğratmaya!

Kimin ne hakkı var milyonlarca canlıyı delirtircesine huzursuz etmeye!

Kimin ne hakkı var işçinin, emekçinin emeğinden kesilen devlet haracı ile lüks içinde yaşamaya!

Yeni bir yıla girerken, penceresinin aralığundan sızan keskin soğukla boğuşurken birileri,

Birilerinin alın terini haraca bağlayan diğerleri ise akıl almaz şekilde bir tüketimin içerisinde!

Nereye kadar devam eder bu böyle?!

Ta ki alın terine ve emeğine sahip çıkana kadar emekçiler, işçiler!

Onlar sahip çıktıklarında kendi haklarına ve ellerine aldıklarında düzenin çarklarını, sona erecek sömürü düzeni!

Ve işte o zaman birileri lüks yaşamlarının faturasını kesemeyecek ülkemin işçisine, emekçisine!

www.ozgur.kypr.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin Mücadelenin, İnternetteki Adresi

ORTAK TEZLER

10 Nisan 2005 tarihinde, Hristofyas yoldaşın, Dali'de, Kavazoğlu ve Mişaulis yoldaşların anısına yaptığı konuşma incelenmelidir. Özellikle, orada ortaya konan tezlerin hepimizin ortak tezleri olması talep edildiği için incelenmelidir.

Bu tezler doğru ise, ve biz bu tezlere uygun olarak çalışmıyorsak, Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve dünya proletaryasının iyiliği için çalışmadığımız anlamına gelecektir.

Partimiz böyle bir konumda bulunmayı kabul edemez.

Öyleyse bu tezleri inceleyelim ve bir sonuca varalım. Hristofyas yoldaşın doğru olması halinde, önerdiği tezlere uyalım.

Ancak yanılmış olması halinde, o da bizim gibi davranacak mı? Bu kendisine ve AKEL'e kalmış.

Kıbrıs'ın özgürlüğü için yoldaş Hristofyas'ın ve dolayısıyla AKEL'in öne sürdüğü ve bizim ortak tez olarak kabul etmemiz gereken tezleri nelerdir?

Bu tezler şunlardır:

1-) Kıbrıs sorununun çözümünü bir uzlaşma olmalıdır, ve bu da sadece iki toplumlu ve iki bölge (bi-zonal) bir federasyon olabilir.

2-) Federasyon iki toplumun eşitliği üzerine kurulmalıdır. Fakat insan haklarına saygılı olmalıdır.

3-) Gelecek çözüm her iki toplumun haklarına ve önceliklerine saygılı olacaktır.

4-) İki bölge (bi-zonalite) ve iki toplumluluk devletin, ülkenin ve ekonominin bölünmesi anlamına gelmemelidir.

5-) Birbirimizin ulusal farklılıklarına saygı duyarak ulusal bölünmüşlüğü üstesinden gelmeli, ve SINIF temelinde, sosyal ve ideolojik temelde yakınlaşmayı başarmalıyız.

6-) İki toplumun yaşam koşullarındaki ekonomik dengesizlik ve farklılıkları gidermeliyiz.

7-) Çözüm, sorunlar yaratan değil, işleyebilir olmalıdır. Devlet işleyebilir olmalıdır.

8-) Yönetim Kıbrıslı Türk ve Rumlar'da olmalıdır. Yerleşikler Kıbrıslı Türkler'in yönetime sahip olmasını ve dolayısı ile bizim de yönetime sahip olmamızı engelliyor.

9-) Kıbrıs'ın askersizleştirilmesini istiyoruz. Ama yabancı askeri güçlerin mucizevi bir şekilde ortadan kaybolmasını beklemiyoruz!

10-) İngiliz üslerine karşı mücadeleye başlamak için, önce Kıbrıs Sorunu'nu çözmeliyiz.

11-) AB ve BM üyesi olmamıza rağmen garantörlerimizin olması doğru değildir. Yine de hayali ümitlerimiz yoktur. Garantiler ve garantörler çözümün bir parçasıdır. Tek başlarına müdahale etme haklarını kaldıralım.

12-) Yabancılar değil Kıbrıslı Türkler'e ve Rumlar'a hizmet edecek bir çözüm için mücadele edelim.

13-) AB üyeliği, Kıbrıslı Rumlar'ın kendilerini daha güvencede

hissetmeleri demektir, Türkiye AB'ye girdiği, zaman tüm topraklarımıza hiç bitmeyen bir barış gelecektir.

14-) Tüm bunlar ortak tezlerimiz olmalıdır.(Gerçekte tezler daha fazladır-bn.)

15-) Kıbrıs Rum tarafı hiçbir zaman sınırlaması olmamasını ve BM'nin en son karar verici merci olmamasını talep etmektedir.

16-) BM iki taraftan da görüş arayışı içinde olmalı ve tarafları diyaloga davet etmelidir.

17-) Türkiye'nin ve Kıbrıs Türk liderliğinin (Talat ve CTP'den bahsediyor olabilir mi?-bn.) ne yapmak istediğini pratikte göreceğiz. Kıbrıs Sorunu'nun çözümü mü, ülkenin bölünmesi mi?

18-) İlerici güçler, bu tezleri inceleyerek, kendi aralarında diyalog yoluyla, iki toplumun arasında, BM himayelerinde bir diyalog oluşturulmasına yardımcı olabilir.

Bu tezleri iyi bilmekteyiz. Bunları yıllardır duyuyoruz. Nedir bu tezler?

Basitleştirirsek; Kıbrıs Sorunu'nu, iki toplumun liderlerinin BM himayelerinde yapacakları görüşmelerle, AB üyesi olan, iki bölge ve birleşik bir Kıbrıs oluşturarak çözmek.

Hristofyas yoldaşın ifade ettiği, işte AKEL ve CTP ve daha birçok örgütün bu ortak stratejisidir.

Bu strateji, kaçınılmaz olarak, farklı partiler tarafından farklı şekillerde ifade edilmektedir, ama gerçek şu ki tümü de bir ve aynı stratejidir.

Hristofyas yoldaş çıksın ve bunu inkar edebilirse etsin! AKEL çıksın ve bunu inkar edebilirse etsin. Talat ve CTP aynısını yapsın! BKP, BDH, YKP, TKP ve EDEK ve diğerleri inkar edebilirlerse etsinler! Edemezler, çünkü bu bir gerçektir!

Biz bu gerçeği yıllar önce ifade ederken, bu partilerin tümünden, özellikle AKEL ve CTP'den basit bir istekte bulunmuştuk! Madem ki "Kıbrıs Sorunu'nun" çözümü, ülkenin özgürlüğü ve birleşmesinin başarılması için bu ortak stratejinin uygulanmasında hepimiz de hemfikirsiniz, lütfen bir araya gelin ve ayrıntılı bir çözüm planı ortaya koyun. Bu işi burjuvazinin temsilcilerine, BM'ye bırakmayın, siz yapın! Ve eğer ve ne zaman bunu yaparsınız, biz de sizi destekleyeceğiz. İlle de istiyorsanız, bu çözümü BM'ye de götürün.

AKEL ve CTP'li yoldaşlar bu stratejinin kendi ortak tezleri olduğunu defalarca ilan ettiler. Bunu inkar edebilirlerse inkar etsinler! Edemezler, çünkü bu bir gerçektir! Peki ama kendilerinden istediğimizi yaptılar mı? Bu ortak stratejilerine dayalı, birlikte ortak ayrıntılı bir çözüm planı ürettiler mi? Hayır, üretmediler!

Fakat BM onlar için bunu yaptı! Annan Planı işte bu plandı! Annan Planı BM himayelerinde oluşturulmadı mı? Evet! İki bölge, birleşik ve AB üyesi bir Kıbrıs önermiyor mu? Evet!

Fakat buna rağmen bu ortak strateji, bu ortak tezler, ortak bir plan ve ortak bir çözüm sağlayamadı! Bu bir bölünme yarattı, bu tezlerin, bu stratejinin en güçlü taraftarları arasında net bir bölünme yarattı. AKEL bir tarafa çekiyor, CTP tam ters tarafa! Ama strateji tek ve aynı, tezlerin temelleri tek ve aynı!

Buna rağmen, Hristofyas yoldaş, gerçekte hareketimizi bölmekte olan bu stratejiyi, ve bu stratejiye dayanan tezleri, hareketimizin ortak stratejisi, ortak tezleri olarak benimsememizi talep ediyor!

Üstüne üstlük, bu strateji ve buna bağlı tezler, en güçlü sol partilerimizin her ikisini de, Kuzey'de ve Güney'de hükümetlere ortak yaptı. Ancak bu ortaklıklar burjuva hükümetlerin, devrimci burjuva hükümetlerin değil, gerici burjuva hükümetlerin birer parçası olmalarıyla gerçekleşti!

Ama bu, ne Kıbrıs Sorunu'nun çözdü, ne de, bırakın ülkeyi hareketimizi bile birleştiremedi!

Buna rağmen Hristofyas yoldaş, gerçekte hareketimizi bölmekte olan bu stratejiyi ve tezleri, hareketimizin ortak stratejisi, ortak tezi olarak benimsememizi talep ediyor!

Annan Planı'nın, Anglo-Amerikan emperyalizmi tarafından, AB ile birlikte, ve dolayısıyla da Yunanistan'la, bu emperyalist gruplar tarafından kabul edilebilir yasal bir parçası olarak barındırmakta karşılaştıkları yasal sorunları aşmak amacıyla Türkiye'ye tezgahlanmış bir plan olduğu bilinen bir gerçektir. Ve açıkça emperyalist bir plandır!

Buna rağmen gerçek hayatta, pratikte bir uygulama olan bu strateji Hristofyas yoldaş tarafından bize kabul etmemiz gereken ortak, birleştirici siyaset ve ortak tez olarak sunuluyor!

Bu stratejinin kendisi, Hristofyas yoldaşın önerdiği bu tezlerinin ulaştığı sonuç, bölünmüşlüğe götüren emperyalist bir plandan başka birşey değildir. Ne kendisinin, ne Talat'ın, ne AKEL'in, ne de CTP'nin bu stratejiye dayalı, bu tezlere dayalı bir ortak strateji önermemelerinin nedeni de budur. Onlar bu işi BM'ye, burjuvaziye bıraktılar, sonra da dönüp bir o açıdan, bir bu açıdan bu önerileri eleştiriyorlar!

Bu stratejiye bu kadar inanıyorsanız, onun tezlerini hareketimizin birleştirici tezleri olarak önerecek kadar inanıyorsanız, nasıl olur da bir türlü dilek, temennileri geçip bu stratejiye dayalı ayrıntılı bir plan öneremiyorsunuz? AKEL, CTP ve diğerlerinin bu ortak stratejilerinden bu yana kaç yıl geçti?

Bunu yapamazsınız, çünkü ilk olarak hiç kimse bu strateji temelinde, emperyalist olmayan, emperyalizme boyun eğmeyen bir plan üretmez! İkincisi, bu temelde hiç kimse halkımızın bir kesiminin (Kıbrıslı Türk olsun Rum olsun) haklarını ayaklar altına alıp çiğnemeyen bir anlaşma

ortaya koyamaz. Üçüncüsü, hiç kimse ülkemiz üzerindeki taleplerinin karşılanmasını bekleyen en az 7 ayrı iç ve dış burjuva gücün tümünün çıkarlarını uzlaştırmayı başarabilen, tamamının benimseyebileceği -burada yalnızca bir emperyalist empoze gerçek bir olasılıktır- bir plan üretmez!

Yine de Hristofyas yoldaş, burjuva kuyrukçuluğuna, emperyalizme boyun eğmeye, ülkenin emperyalizme bağımlılığına yol açan bu tezleri, bu stratejiyi hareketimizin ortak tezleri olarak benimsememizi talep ediyor. Tam da bu nedenden dolayı bu strateji, yerli ve yabancı burjuvaziye, emperyalist canavarlara karşı hiçbir yaptırımcı yönü olmadığı için, sonuç elde etmesi imkansızdır!

Biz sizi ve stratejinizi Annan Planı sürecinde desteklemedik mi? Destekledik. Bunu, stratejinizin, bu burjuva-emperyalist stratejinin işe yaramaz olduğunu kanıtlamak, bu stratejiye göre hareket edilmesi halinde ülkemizi ve hareketimizi birleştirmenin olanaksızlığını kanıtlamak için yaptık.

Başka bir deyişle, bu ortak stratejiyi yıllardan beri ve şimdi her zamankinden daha fazla savunan, bölünmüş olan siz ve CTP'den başka, biz de stratejinizi savunduk, ama hala daha hareketimizde bir birleşme göremedik. Sizin burjuva-emperyalist stratejinizi desteklemekle birleştirilmiş bir ülke göremiyoruz.

Bir başka deyişle, bu ortak stratejiye dayalı ortak tezler hareketimizin tamamı tarafından benimsenmesine rağmen, bölünme ve yenilgiden başka bir sonuç elde edemedi. Çünkü burjuva-emperyalist bir stratejidir. O halde neden hala daha hareketimizin birleştirilebileceği bir temel, hepimiz için ortak bir zemin olarak öneriyorsunuz?

Bunca zaman, partilerimizin ve ortak hareketimizin rehberi olarak bu burjuva-emperyalist stratejiyi benimsediniz! Sonuç hala daha bölünmüş bir ülke ve bölünmüş bir hareket! Burjuva-emperyalist temenniler üzerinden başka birşey beklenemez! Bunca zamandır yoldaşlarımıza ve halkımıza, şimdi bir anlaşmanın mümkün olduğunu, ha şimdi mümkün olacağını, ve ha şimdi mümkün olduğunu söylediniz. Ve hala başarısız!

Ve bunu da gerçekçi bir strateji diye ilan ediyorsunuz!

Hristofyas yoldaş, burjuvazi ve emperyalizm varlığını sürdürüyor ama içlerinde bir gerçeklikten bir zerre bile kalmamıştır! Onlar, onların oluşturduğu sistem akla uygun değildir, ve dolayısıyla gerçek dışıdır! Onların oluşturduğu sistemi temel alan her hangi bir strateji aşırı derecede gerçek dışıdır! Ve sizin önerdiğiniz strateji ise, sorunumuzu bu sistem içinde çözmeye dayanır! Gerçekçi değildir. Yaşam tarafından tekrar tekrar kanıtlandığı

Devamı Gazetenizin Ortasındaki Özel Ekte...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.

ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik/Lefkoşa

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ORTAK TEZLER Devam 1.

10 Nisan 2005 tarihinde, Hristofyas yoldaşın, Dalı'de, Kavazoğlu ve Mişaulis yoldaşların anısına yaptığı konuşma incelenmelidir. Özellikle, orada ortaya konan tezlerin hepimizin ortak tezleri olması talep edildiği için incelenmelidir.

Bu tezler doğru ise, ve biz bu tezlere uygun olarak çalışmıyorsak, Kıbrıs'ın bağımsızlığı ve dünya proletaryasının iyiliği için çalışmadığımız anlamına gelecektir.

Partimiz böyle bir konumda bulunmayı kabul edemez.

Öyleyse bu tezleri inceleyelim ve bir sonuca varalım. Hristofyas yoldaşın doğru olması halinde, önerdiği tezlere uyalım.

Ancak yanılmış olması halinde, o da bizim gibi davranacak mı? Bu kendisine ve AKEL'e kalmış.

Kıbrıs'ın özgürlüğü için yoldaş Hristofyas'ın ve dolayısıyla AKEL'in öne sürdüğü ve bizim ortak tez olarak kabul etmemiz gereken tezleri nelerdir?

Bu tezler şunlardır:

1-) Kıbrıs sorununun çözümü bir uzlaşma olmalıdır, ve bu da sadece iki toplumlu ve iki bölge (bi-zonal) bir federasyon olabilir.

2-) Federasyon iki toplumun eşitliği üzerine kurulmalıdır. Fakat insan haklarına saygılı olmalıdır.

3-) Gelecek çözüm her iki toplumun haklarına ve önceliklerine saygılı olacaktır.

4-) İki bölgelik (bi-zonalite) ve iki toplumluluk devletin, ülkenin ve ekonominin bölünmesi anlamına gelmemelidir.

5-) Birbirimizin ulusal farklılıklarına saygı duyarak ulusal bölünmüşlüğü üstesinden gelmeli, ve SINIF temelinde, sosyal ve ideolojik temelde yakınlaşmayı başarmalıyız.

6-) İki toplumun yaşam koşullarındaki ekonomik dengesizlik ve farklılıkları gidermeliyiz.

7-) Çözüm, sorunlar yaratan değil, işleyebilir olmalıdır. Devlet işleyebilir olmalıdır.

8-) Yönetim Kıbrıslı Türk ve Rumlar'da olmalıdır. Yerleşikler Kıbrıslı Türkler'in yönetime sahip olmasını ve dolayısı ile bizim de yönetime sahip olmamızı engelliyor.

9-) Kıbrıs'ın askersizleştirilmesini istiyoruz. Ama yabancı askeri güçlerin mucizevi bir şekilde ortadan kaybolmasını beklemiyoruz!

10-) İngiliz üslerine karşı mücadeleye başlamak için, önce Kıbrıs Sorunu'nu çözmeliyiz.

11-) AB ve BM üyesi olmamıza rağmen garantörlerimizin olması doğru değildir. Yine de hayali ümitlerimiz yoktur. Garantiler ve garantörler çözümün bir parçasıdır. Tek başlarına müdahale etme haklarını kaldıralım.

12-) Yabancılar değil Kıbrıslı Türkler'e ve Rumlar'a hizmet edecek bir çözüm için mücadele edelim.

13-) AB üyeliği, Kıbrıslı Rumlar'ın kendilerini daha güvencede hissetmeleri demektir, Türkiye AB'ye girdiği, zaman tüm topraklarımıza hiç bitmeyen bir barış gelecektir.

14-) Tüm bunlar ortak tezlerimiz olmalıdır. (Gerçekte tezler daha fazladır-bn.)

15-) Kıbrıs Rum tarafı hiçbir zaman sınırlaması olmamasını ve BM'nin en son karar verici merci olmamasını talep etmektedir.

16-) BM iki taraftan da görüş arayışı

inde olmalı ve tarafları diyaloga davet etmelidir.

17-) Türkiye'nin ve Kıbrıs Türk liderliğinin (Talat ve CTP'den bahsediyor olabilir mi?-bn.) ne yapmak istediğini pratikte göreceğiz. Kıbrıs Sorunu'nun çözümü mü, ülkenin bölünmesi mi?

18-) İlerici güçler, bu tezleri inceleyerek, kendi aralarında diyalog yoluyla, iki toplum arasında, BM himayelerinde bir diyalog oluşturulmasına yardımcı olabilir.

Bu tezleri iyi bilmekteyiz. Bunları yıllardır duyuyoruz. Nedir bu tezler?

Basitleştirirsek; Kıbrıs Sorunu'nu, iki toplumun liderlerinin BM himayelerinde yapacakları görüşmelerle, AB üyesi olan, iki bölge ve birleşik bir Kıbrıs oluşturarak çözmek.

Hristofyas yoldaşın ifade ettiği, işte AKEL ve CTP ve daha birçok örgütün bu ortak stratejisidir.

Bu strateji, kaçınılmaz olarak, farklı partiler tarafından farklı şekillerde ifade edilmektedir, ama gerçek şu ki tümü de bir ve aynı stratejidir.

Hristofyas yoldaş çıksın ve bunu inkar edebilirse etsin! AKEL çıksın ve bunu inkar edebilirse etsin. Talat ve CTP aynısını yapsın! BKP, BDH, YKP, TKP ve EDEK ve diğerleri inkar edebilirlerse etsinler! Edemezler, çünkü bu bir gerçektir!

Biz bu gerçeği yıllar önce ifade ederken, bu partilerin tümünden, özellikle AKEL ve CTP'den basit bir istekte bulunmuştuk! Madem ki "Kıbrıs Sorunu'nun" çözümü, ülkenin özgürlüğü ve birleşmesinin başarılması için bu ortak stratejinin uygulanmasında hepiniz de hemfikirsiniz, lütfen bir araya gelin ve ayrıntılı bir çözüm planı ortaya koyun. Bu işi burjuvazinin temsilcilerine, BM'ye bırakmayın, siz yapın! Ve eğer ve ne zaman bunu yaparsınız, biz de sizi destekleyeceğiz. İlle de istiyorsanız, bu çözümü BM'ye de götürün.

AKEL ve CTP'li yoldaşlar bu stratejinin kendi ortak tezleri olduğunu defalarca ilan ettiler. Bunu inkar edebilirlerse inkar etsinler! Edemezler, çünkü bu bir gerçektir! Peki ama kendilerinden istediğimizi yaptılar mı? Bu ortak stratejilerine dayalı, birlikte ortak ayrıntılı bir çözüm planı ürettiler mi? Hayır, üretmediler!

Fakat BM onlar için bunu yaptı! Annan Planı işte bu plandır! Annan Planı BM himayelerinde oluşturulmadı mı? Evet! İki bölge, birleşik ve AB üyesi bir Kıbrıs öneriyor mu? Evet!

Fakat buna rağmen bu ortak strateji, bu ortak tezler, ortak bir plan ve ortak bir çözüm sağlayamadı! Bu bir bölünme yarattı, bu tezlerin, bu stratejinin en güçlü taraftarları arasında net bir bölünme yarattı. AKEL bir tarafa çekiyor, CTP tam ters tarafa! Ama strateji tek ve aynı, tezlerin temelleri tek ve aynı!

Buna rağmen, Hristofyas yoldaş, gerçekte hareketimizi bölmekte olan bu stratejiyi, ve bu stratejiye dayanan tezleri, hareketimizin ortak stratejisi, ortak tezleri olarak benimsememizi talep ediyor!

Üstüne üstlük, bu strateji ve buna bağlı tezler, en güçlü sol partilerimizin her ikisini de, Kuzey'de ve Güney'de hükümetlere ortak yaptı. Ancak bu ortaklıklar burjuva hükümetlerin, devrimci burjuva hükümetlerin değil, gerici burjuva hükümetlerin birer parçası olmalarıyla gerçekleşti!

Ama bu, ne Kıbrıs Sorunu'nun çözdü, ne de, bırakın ülkeyi

hareketimizi bile birleştiremedi!

Buna rağmen Hristofyas yoldaş, gerçekte hareketimizi bölmekte olan bu stratejiyi ve tezleri, hareketimizin ortak stratejisi, ortak tezi olarak benimsememizi talep ediyor!

Annan Planı'nın, Anglo-Amerikan emperyalizmi tarafından, AB ile birlikte, ve dolayısıyla da Yunanistan'la, bu emperyalist gruplar tarafından kabul edilebilir yasal bir parçası olarak barındırmakta karşılaştıkları yasal sorunları aşmak amacıyla Türkiye'ye çektikleri kıyağa bir kılıf uydurmak için, tezgahlanmış bir plan olduğu bilinen bir gerçektir. Ve açıkça emperyalist bir plandır!

Buna rağmen gerçek hayatta, pratikte bir uygulama olan bu strateji Hristofyas yoldaş tarafından bize kabul etmemiz gereken ortak, birleştirici siyaset ve ortak tez olarak sunuluyor!

Bu stratejinin kendisi, Hristofyas yoldaşın önerdiği bu tezlerinin ulaştığı sonuç, bölünmüşlüğe götüren emperyalist bir plandan başka birşey değildir. Ne kendisinin, ne Talat'ın, ne AKEL'in, ne de CTP'nin bu stratejiye dayalı, bu tezlere dayalı bir ortak strateji önermemelerinin nedeni de budur. Onlar bu işi BM'ye, burjuvaziye bıraktılar, sonra da dönüp bir o açıdan, bir bu açıdan bu önerileri eleştiriyorlar!

Bu stratejiye bu kadar inanıyorsanız, onun tezlerini hareketimizin birleştirici tezleri olarak önerecek kadar inanıyorsanız, nasıl olur da bir türlü dilek, temennileri geçip bu stratejiye dayalı ayrıntılı bir plan önermiyorsunuz? AKEL, CTP ve diğerlerinin bu ortak stratejilerinden bu yana kaç yıl geçti?

Bunu yapamazsınız, çünkü ilk olarak hiç kimse bu strateji temelinde, emperyalist olmayan, emperyalizme boyun eğmeyen bir plan üretmez! İkincisi, bu temelde hiç kimse halkımızın bir kesiminin (Kıbrıslı Türk olsun Rum olsun) haklarını ayaklar altına alıp çiğnemeyen bir anlaşma ortaya koyamaz. Üçüncüsü, hiç kimse ülkemiz üzerindeki taleplerinin karşılanmasını bekleyen en az 7 ayrı iç ve dış burjuva gücün tümünün çıkarlarını uzlaştırmayı başarabilen, tamamının benimseyebileceği -burada yalnızca bir emperyalist empoze gerçek bir olasılıktır- bir plan üretmez!

Yine de Hristofyas yoldaş, burjuva kuyrukçuluğuna, emperyalizme boyun eğmeye, ülkenin emperyalizme bağımlılığına yol açan bu tezleri, bu stratejiyi hareketimizin ortak tezleri olarak benimsememizi talep ediyor. Tam da bu nedenden dolayı bu strateji, yerli ve yabancı burjuvaziye, emperyalist canavarlara karşı hiçbir yaptırımcı yönü olmadığı için, sonuç elde etmesi imkansızdır!

Biz sizi ve stratejinizi Annan Planı sürecinde desteklemedik mi? Destekledik. Bunu, stratejinizin, bu burjuva-emperyalist stratejinin işe yaramaz olduğunu kanıtlamak, bu stratejiye göre hareket edilmesi halinde ülkemizi ve hareketimizi birleştirmenin olanaksızlığını kanıtlamak için yaptık.

Başka bir deyişle, bu ortak stratejiyi yıllardan beri ve şimdi her zamankinden daha fazla savunan, bölünmüş olan siz ve CTP'den başka, biz de stratejinizi savunduk, ama hala daha hareketimizde birleşme görmedik. Sizin burjuva-emperyalist stratejinizi desteklemekle birleştirilmiş bir ülke göremiyoruz.

Bir başka deyişle, bu ortak stratejiye dayalı ortak tezler hareketimizin tamamı tarafından benimsenmesin

rağmen, bölünme ve yenilgiden başka bir sonuç elde edemedi. Çünkü burjuva-emperyalist bir stratejidir. O halde neden hala daha hareketimizin birleştirilebileceği bir temel, hepimiz için ortak bir zemin olarak öneriyorsunuz?

Bunca zaman, partilerimizin ve ortak hareketimizin rehberi olarak bu burjuva-emperyalist stratejiyi benimsediniz! Sonuç hala daha bölünmüş bir ülke ve bölünmüş bir hareket! Burjuva-emperyalist temenniler üzerinden başka birşey beklenemez! Bunca zamandır yoldaşlarımıza ve halkımıza, şimdi bir anlaşmanın mümkün olduğunu, ha şimdi mümkün olacağını, ve ha şimdi mümkün olduğunu söylediniz. Ve hala başarısızdınız.

Ve bunu da gerçekçi bir strateji diye ilan ediyorsunuz!

Hristofyas yoldaş, burjuvazi ve emperyalizm varlığını sürdürüyor ama içlerinde bir gerçeklikten bir zerre bile kalmamıştır! Onlar, onların oluşturduğu sistem akla uygun değildir, ve dolayısıyla gerçek dışıdır! Onların oluşturduğu sistemi temel alan her hangi bir strateji aşırı derecede gerçek dışıdır! Ve sizin önerdiğiniz strateji ise, sorunumuzu bu sistem içinde çözmeye dayanır! Gerçekçi değildir. Yaşam tarafından tekrar tekrar kanıtlandığı gibi, aşırı derecede gerçek dışıdır.

Tek gerçek strateji, onların yenilgisi üzerine kurulandır! Emperyalist zincirin Kıbrıs'ta kırılmasına dayanandır! Bu tek gerçekçi stratejidir! Halkımızı ve ülkemizi birleştirebilecek tek strateji budur. Yerli burjuvazimize yazıklar olsun ki bu birlik içerisinde yer alabilecek pozisyonda değildir, çünkü dünya emperyalizmi ile birliktedirler, dünya emperyalist sisteminin ve dahası, özellikle de NATO, IMF, Dünya Bankası, DTÖ, AB, OCSE vs'nin bir parçası ve yaması durumundadırlar!

Bir avuç burjuvaziyi birlik dışında bırakarak -çünkü emperyalizme karşı olan kimsenin onlarla birleşmesi olanaksızdır- halkımızı birleştirmeye muktedir bir strateji mi istiyorsunuz? Öyleyse işte size Partimizin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı! Hareketimizin, halkımızın ve ülkemizin birliğini sağlayacak olan biricik strateji, biricik tez budur. Bu aynı zamanda bizim atalarımız, KKK'nın da stratejisiydi!

Emperyalist zinciri kırarak ülkemizin birliğini sağlamak sizler için daha sonra ele alınması gereken bir rüyadır. Peki ama bu "daha sonra" ne zaman gelecek? İç ve dış burjuva güçlerin 7 cüceleri BM gözetiminde bir uzlaşmaya vardıkları zaman mı? Ya da aralarından biri veya bir grubun ittifakı uzlaşmayı bize empoze ettiği zaman mı? Peki Allah'ın izniyle bu ne zaman gerçekleşebilir? Artık gerçekçi ol Hristofyas yoldaş! Bu ne zaman gerçekleşebilir. Ve bize ne yararı olabilir?

Sen istersen bekle, böyle bir emperyalist plan, böylesine gerici bir burjuva çözüm bize empoze edilene kadar, saf dışı bırakılana kadar bekle. Bizim beklemeye niyetimiz yok!

Bizler, Türkiye ile Yunanistan'ın da dahil olduğu yabancı güçlerin, işbirlikçisi olan yerli burjuvaziye karşı siyasi savaş ilan ettik! Çünkü biz KKK'nın takipçileriyiz! Çünkü AKEL ve CTP'nin yere attığı bayrağı biz yükseltiyoruz! Çünkü temelleri KKK'daki atalarımız tarafından belirlenmiş olan bu politika tek gerçekçi

ORTAK TEZLER Devam 2.

ve doğru politikadır! Hareketi birleştirecek tezler istiyorsanız tarihinizi inceleyin, ve bugünün burjuva barbarlarının gerçekliğini öğrenin! Sonra da şunu kabul ediniz ki hareketimizi ve ülkemizi birleştirecek tek gerçekçi strateji ve tez, geçmişte KKK ve şimdi de KSP tarafından sunulandır! Bu strateji halkımızı, işçi sınıfı önderliğinde emperyalizme karşı birleştirmenin stratejisidir!

Ancak, tamamının ortak bir burjuva-emperyalist stratejiyi temel aldığı belirlediğimiz halde Hristofyas yoldaşın tezlerini henüz incelemedik! İşimizi yarım bırakmayalım, bu tezlere göz atalım. Olur ya, belki devrimci ve gerçekçi olan bir şeyleri, hareketimizi, dolayısıyla halkımızı ve dolayısıyla da ülkemizi birleştirmeye muktedir olan bir şeyleri gözden kaçırmış olmayalım!

Bu 18 tez iyi güzel de, eğer kişi sınıfsal temelde bir yakınlaşma arıyorsa, sınıfsal analizi temelinde dayalı tezlerle işe başlaması gerekmez mi?

Hristofyas yoldaşın tüm yaklaşımlarının sınıfsal temelde olmaması okuyucunun ve özellikle AKEL üyelerinin dikkatini çekti mi, bilmiyoruz! Ve de zaman mevhumundan da yoksun -Çünkü şimdiye dek istenilen sonuca ulaşamadılar ve yakın bir gelecekte de ulaşabilecek gibi görünmüyorlar!

Hristofyas yoldaşın yaklaşımı klasiktir. Bu, sorunlara klasik burjuva yaklaşımıdır. Toplum, uzlaşma, eşitlik, güvenlik, haklar, insan hakları... bu terimlerin hiçbir sınıfsal tanımı yapılmadan hepsi bir fotaya atılmış! Ne var ki Hristofyas yoldaşın AKEL'in önderi olarak, bir toplumun incelenmesine ilişkin, ve dolayısıyla kendi toplumumuza ilişkin bazı temel gerçekleri bilmesi gerekirdi, ve bu çerçevede toplumu analiz edip çözüm önerilerini bu temel üzerine oturtmalıydı. Bu bir sınıf analizi gerektirir, öyle değil mi?

Ne demek istediğimizi anlatmak için birkaç soru soralım!

İki toplum arasında uzlaşma - çözümün tek yolu! İyi de, ne tip toplumlardan bahsediyoruz? Burjuvazi önderliğinde ve yönetimindeki bir toplum mu, yoksa işçi sınıfının mı? Okuyucu görecektir ki burada bir belirsizlik vardır. Ancak gerçekler açıktır. Hristofyas yoldaş iki burjuva toplumdaki, burjuvazinin yönettiği iki toplumdaki bahsediyor. Dolayısıyla sözünü ettiği uzlaşma, iki ayrı milli özellikleri olan bu burjuvalar arasındadır!

Bu Olgu böylesine net bir şekilde ortaya konduğu zaman, tüm yaklaşım baştan aşağı değişiyor, öyle değil mi? İki toplum arasındaki o güzel ve basit uzlaşma, aniden burjuvazinin iki kesimi arasındaki bir uzlaşmaya dönüşür! Böyle olunca da uzlaşmayı öylesine kolaylıkla başarabilirsen başar bakalım Hristofyas yoldaş!

Başaramazsın değil mi? Ve dahası da var!

Hristofyas yoldaş (bizim gibi) sihirbaz olmadığına göre, (ve bizim gibi) sahte umutlar beslemediği için, yabancı askeri üslerin ve güçlerin varlığına, garantilere ve garantörlere karşı değildir. Peki ama bu ne anlama gelmektedir? 3 NATO üyesi; İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin adada kalmasına kimsenin itirazı olmadığına göre (çünkü garantiler ve garantörlere

kalmalıdır), adada bir anlaşma sağlanabilmesi için uzlaşması gereken burjuva taraflar sadece Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum burjuvaları mı? Böylece onlar bizden ve ülkemizden istediklerini elde ettiklerinden dolayı anlaşma için gerekli olan uzlaşmanın sağlanmasında taraf değiller mi?

Kuşkusuz Hristofyas yoldaş düşünülüyor kadar basit biri değildir. Gerçekten değildir! Çünkü Türkiye'yi, 17 numaralı tezinde bu denkleme dahil ediyor! Yani en azından Türkiye'nin iki toplum arasındaki uzlaşma arayışı gayretlerine katılması gerektiğini biliyor! Bu da 3 ayrı taraf yapar Hristofyas yoldaş! Sizin iki toplumun basit ve güzel uzlaşması 3 takım burjuvalar arasındaki uzlaşmaya dönüştü. Ayrıca dikkate alınız ki Kıbrıs Türk "toplumu" burjuvazisinin siyaseti, burjuva-emperyalist anavatanla birlikte, güvenliğine anavatanda arayan bir siyasettir!

Buna ek olarak Sn. Papadopoulos, Kıbrıs Rum Ortodoks Kilisesi ve Kıbrıs Rum "toplumunun" diğer burjuva temsilcilerinin "Yunan" bağlarını da unutmamalıyız. Aynı şey burada da geçerlidir! Kıbrıs Cumhuriyeti ile sayısız askeri anlaşmaları olan üstelik "garantörlerden" biri olan Yunanistan'dan, niye söz edilmediğini sorabilir miyiz? Neden sorduğumuzu bilmiyoruz ama cevabını biliriz! Bunu bize Hristofyas yoldaş söyledi. Bugünkü Yunanistan'ın cunta yönetimindeki Yunanistan'la hiçbir alakası yok! Şimdiki Yunanistan demokratiktir, ve Kıbrıs'ın bağımsızlığını istemektedir. Bizim bağımsız Kıbrıs için Yunanistan'da taraftarımız olduğunu söyleyecek cesaretimiz vardır -sizin bunu söyleyecek cesaretiniz var mı?

Durum böyle ise, yani Yunanistan Kıbrıs'ın bağımsızlığını istiyor olsaydı, 1960 anlaşmalarına karşı olduğunu neden ilan etmez? Neden bu anlaşmaların Kıbrıs üzerinde emperyalist bir hakimiyet ve empozeden başka hiçbir anlama gelmediğini ilan etmiyor? Neden tüm garantörlerin adamızı terk etmesi gerektiğini beyan etmiyor? Hatta üyesi olan tüm ülkelerin ulusların bağımsızlığından yana olması gereken AB bile neden bunu yapmıyor? Acaba bunun nedeni AB'nin IMF, Dünya Bankası, NATO vb üyeliği üzerinden tüm dünyada kitlesel katliamlar yapmakla meşgul büyük emperyalist güçlerin hakimiyeti altında bulunması olabilir mi?

Gelin Yüzleşelim: İki toplum arasındaki bu basit uzlaşma, aslında her biri de ülkemizden bir parça isteyen en az 7 ayrı burjuva kesimi arasındaki çok zor bir uzlaşmadır. Bu koşullarda bir uzlaşma demek, bu burjuva kesimlerden birinin veya bir dizi burjuvaların ittifakının isteklerini diğerlerine empoze etmesi demektir. İki toplum arasındaki uzlaşmanın alacağı biçim budur! Gerçek budur. Sadece gerçeğe dayanan siyasetler gerçekçi olabilir, gerçekleri örtmeye çalışanlar hiç de gerçekçi değildir! Ülkemizin son 50 yıllık tarihi bunu kanıtlamaktadır!

"Toplum" anlayışı, kendi çıkarlarını düşünen, ülkemizin bir kesiminde gözü olan ve her ikisi de NATO üyesi olan emperyalist anavatanlara bağlı, NATO ile yakın işbirliği içinde olan burjuva toplumun gerçekliğini gizlemektedir! Toplum anlayışı aslında, Ortadoğu'da emperyalist hakimiyet için ülkemizde hala daha üsleri olan ve tutmak isteyen

İngiltere'nin ülkemizdeki böl ve yönet politikaları sayesinde teşvik ettiği ve yarattığı toplumsal bölünmedir! İngiltere, toplumların bu toplumların üzerinde üstünlük kuran, varlıklarını dünya emperyalist kapitalizminin varlığına ve yaşamasına dayayan yerel burjuvazi var olduğu sürece bu bölünmeyi sonlandırmayacak ve sonlandırmaya ihtiyacı olmayacaktır!

Toplum anlayışı, ve özellikle "iki toplum arasında uzlaşma", burjuva gerçekleri, burjuva-emperyalist tahakküm politikalarını gizlemek üzere üretilmiş balondan başka bir şey değildir.

Böyle havadan ortak tezlerimiz olacak! Hava ile dolmuş politika balonu göklere uçacak! onyıllardan beri olduğu gibi!

Fakat ve hala, biz Parti olarak Hristofyas yoldaşa açık bir çek veriyoruz: "İki toplum arasında uzlaşma"yı konuşma, onu bize sun. CTP ile bir anlaşma sağla. Yapabilirsen yap! Ve biz, özgürlüklerimiz etrafındaki sınırlamalara bakmadan, kaybedeceğimiz hakların neler olduğuna bakmadan senin uzlaşmış anlaşmanı destekleyeceğiz! Bunu Annan'dan yıllar önce de yaptık ve tekrar yapıyoruz! Yineliyoruz! Konuştuklarınız saçmadır.

Yapamazsınız! Bizzat önerilerinizin burjuva temeli, bunu imkansızlaştırır! Bunu yıllar önce de yapamadınız Ve hala daha siz ve CTP muhalefetleyen bile pratiğe geçiremediğiniz bu önerinin bizim ortak tezlerimiz olmasında, ne yazık ki hala ısrar ediyorsunuz!

Bu ortak tez önerisi değildir. Bu, BM görevlilerinin dediği gibi, "sonu olmayan yola çıkan" bir öneridir!

Fakat sonuca ulaşamayacağı doğru değildir! Dünya burjuvazisinin planladığı ve onun belirlediği duraklarda dura bu yol, burjuvalara karşı savaş durağı yerine burjuvaların savaş durağına çıkabilir!

Bu tezler, aynı minval üzere devam eder. Toplumların eşitliğini öngörür. Bunun anlamı nedir Allah aşkına? Sovyet koşullarında ulusal azınlıklar, proleter iktidarının garantisi altında, tüm ulusal haklarını son haddine kadar kullanarak barış ve dostluk içerisinde yaşarlar. Böylece herşeyde eşittirler. Eşitliği başarmak için hiçbir özel düzenlemeye ihtiyaçları yoktur. Kıbrıs'ta, Kıbrıs Türkleri İngiltere tarafından Türkiye'nin kucağına itilmişlerdir. Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist koşullar var olduğu sürece, sorun Kıbrıs'ta basit bir Türk azınlığı sorunu değildir. Kıbrıs'ın işlerine müdahale edebilmek için "ulusal" azınlık özelliğini sonuna kadar kullanan, ayrıca kendi çıkarları ve NATO çıkarları için çalışan yerel bir emperyalist gücün kanatları altındaki bir ulusal azınlık sorunu söz konusudur. Tam aynısı olmasa bile benzer bir durum da Yunanistan ile Kıbrıs Rum toplumunun ilişkileri açısından söz konusudur. Emperyalist Yunanistan, sınırlarını genişletmek için Kıbrıs'taki ulusal azınlığı kullandı! İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin emperyalist emellerini sonuna kadar kullanarak, bu emelleri ülkedeki yerel gerici burjuva güçlerin emelleriyle birleştirerek, halkımızı bölmek yenmek için kullandı! Hala daha ülkemizdeki hakimiyetini sürdürmek ve ülkemizden yararlanmak için bu unsurları ve burjuva güçleri kullanmaktadır!

Bu koşullar altında eşitlik nasıl bir şekil aldı? 1960 anlaşmaları hepimizin malumudur. Böylesi burjuva-

emperyalist koşullarda söz konusu eşitlik nasıl bir şekil alacak? Annan Planı da hepimizin malumudur. Hristofyas yoldaşın tezlerinde eşitlik nasıl şekil bulacak? Tıpkı sürekli konuşulan ve hiçbir zaman başarılamayan iki toplumun uzlaşması gibi, burada da eşitlik yalnızca lafta vardır! Mevcut koşullarda eşitliği sağlamak, sonsuza kadar eşitlik lafazanlığı yapmaktan çok daha zordur! Üstelik can pahasına bahse girebilirsiniz ki Türkiye ve diğerleri garantörler olarak, ülkemizde çıkarları ve güçleri bulunduğu sürece, sözü edilen eşitlik oldukça acayip şekiller alacaktır!

Burjuva koşulları altında ulusal azınlıkların eşitliğe sahip olduğu nerede görülmüştür? Hele de çoğunluk üstünlüğünü korumaya niyetli ise ve dışarıdan destekleniyorsa! Hele de azınlık pastadan daha fazla pay koparmaya niyetli ve dış ittifaklar tarafından besleniyorsa...

Kuşkusuz, ulusların eşitliği konusu, Hristofyas yoldaşın bizleri bilgilendirdiğinden daha geniş bir konudur. "Bu iki toplum", içlerindeki gerici burjuva güçlerin, "anavatanlar"daki müttefikleri, İngiltere, ABD ve meşhur NATO ile giriştikleri kana susamış, terörist, barbar eylemleri ile sadece ruhen değil ama fiziki olarak da bölünerek adamızda toprakları etnik temelde ikiye ayırmadı mı? O halde, eğer herkes eşitlikten yanaysa ve madem ki, ve de barbarlar sayesinde bu iki toplum birbirinden ayrıldı, neden her ikisinin de kendi "ulusal devletine", sahip olmalarını konuşmuyorsunuz? Bu her şart altında ulusların eşitliği, "iki toplumun" eşitliği ilkesinin uygulanması değil midir?

E fakat!!!

Eşitliğin gerçek anlamının sınıfı ortadan kaldırmak olduğunu söyleyen Lenin değil miydi?

E fakat!!!

Sovyet anavatanımızın yıkımında rol alan pazar sosyalistleri bu basit gerçeklerle ilgili ne biliyorlar ki?

Gerçek şudur! Kimse komünizm ile emperyalizm arasında var olan savaşı dikkate almadan eşitlikten, toplumdaki bahsetmemelidir! Bunu kim yaparsa tam bir gerici olmaktan kurtulamaz ve önerilen "tezler" de dünyamızdaki tüm sorunların kökü olan burjuva-emperyalist düzenin savunulmasına dönüşür!

Ama bizim Hristofyas yoldaşa itirazımız da bu noktada başlamadı mı? Tezlerinin temeli, burjuva-emperyalist dünya düzeninin ta kendisidir, bu düzenin korunmasıdır, ve bu tezlerin dayandığı strateji ülkemize, halkımıza ve bize imkansızlık sunuyor!

Tezlerdeki her nokta, ülkemizde ve dünyadaki yaşama dair gerçekleri halkımızdan gizlemek için tezgahlanmış aynı burjuva yalandan, aynı balondan başka birşey değildir. Bizim zırvalara dayanan ortak bir strateji ve ortak bir teze sahip olmamız bekleniyor!

Kendilerini ve halkımızı zırvalarla beslemek isteyenler devam edebilir!

Biz onlara devam etmemeleri için çağrı yapıyoruz. İsrar ederlerse yenilmek zorundalar ve yenileceklerdir!

Yaşasın KKK!

Yaşasın yoldaşlarımız!

Yaşasın halkımız!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Kahrolsun emperyalizm!

Kahrolsun emperyalizmin yerli uşakları!